

הנורויס דק יוד מ' 3 וכיהר טורה פ' יוחי) (ב) מותך טמזה של מלח ודגניות זוכין לרום
ג'קוודס כמלויין^ל למס נקרתת צית הנטולות סרוו שולץ מטה רוח'ק ונענין כי סטטמה בזנה
לנולדס מהמתן המצעוג סטי'ק לו לירא פגעיג גדוול לו סטטבּר לירא פגעיג גדוול וסיט'ס לו פגעיג גדוול
גוזל מונ' לו סרבלה קיז'ה דער' טיט' לא פגעיג גדוול מדבד' פטונו זונ' לו סטטמה נמלן גמלן מילן
סטטמה מהטולס הסצעוג סקו'ה רוחני גל'ין מועגן וכוקו מלון מעד נקר' קרכ' בזלה
זון' וכו' ומפס' יורד מגדרינגן מהדרינגן מעד טכ'ה למלה' רוח'ק וכו' (דק' נון ע' 3) (ג) יימד'
מנדריךין לפפי' פכל'ה. קיינו ייכד ימולין לריך' לפפי' פכ'כינה. כי סט' מלון כל'ה מילן כבודו.
(לוד' פורה ברמוניס על הנגדות ר' 3) (ה) זוכ' כל'ג גוזל צצ'זות אונר'ה יט' טיז'ס' מענ'נות
כל' מה' סוכל (ליקוט' יקרים דק' ח' ע' 3) שעין סטטוקות לה' יג' טיז'ר' ביז'מר) : (ס) סט'ק'
טיז'ל' מפיז' צצ'ז'ה וכפיט' צצ'ז'ה הנטיקות (עין' דיק'ות וכו' לה' ח') דצל' פמה' ח' נלי'ז'ה
דבוק' פמיז' צצ'ז'ה יט' (סס' דק' 3' ע' 3) (ו'ו) מלה' ירבה סט'ס דזקוקיס' יתריס' כל' דבר'
טט'ס' זוכ' כוונת סט'ס' קול'ר' גנטוות למלה' טמלה' טמלה' זוכ' קב'ה' קומ'ו לענ'נות
זונ'ל'יות כו' מינ'ח גדוול' לטענות כב'ו'ה' יט'. וחת'י' כקסל' גנט'ר'ה ח' ז' למ' יר'ב' צט'נוות
צי'צ'ין' הנטוות רק' טינ'ב' על' סט'ר'ה ויז'זר' לט'ס'ם סט'ר'ה יט' כו'ין' צ'ו'ן' מפץ'יט' בתמ'ט'
ג'מ'ו'ה' ודר'טו' צ'ו'ן' נט'ס' נט'ס' צ'ס'ס' פ'ז'ס' ו'ט'פ'.' כט'ז'ט' צ'ו'ן' יונ' דבד' ל'ז' מ'ז'מ'ת
מן' קמ'ו'ה' רק' סט'ס' יכל' ויחוק' גנט'ו' טט'ס' צ'ס'ס' ו'ט'ו' יונ' דבד' ל'ז' מ'ז'מ'ת
וכ' עין' פ'ס' (לעומת קרי'ב' דק' ומו' ע' 3)

(1) מירק' לנבעור לת' ס' בירלה' וצ'רלה' וכטמפה' ווון מרין ריענן למ' מטפרען' ווילטה' נל' סטט' סוּוֹת' מונס' צחוויך' גל' יי'ת' לנער' על' לנבעוד' כ' חיך' לנבד' ריק' טמדי' ייז'ס' נטמאה' ואט' צהוּה' סטט' זייד' ג'ב' גלענער' קומז' ים' גאנז' פלאט' נויבעך' ק' אט' וווע' (ג' טוֹן)

(ח) ארוֹל אָסָר לְאַדְם לְמִלְאֹת פֵּין שְׁחוֹק בְּעוֹהֶז שָׁנָא מָר אָז יְמָלָא שְׁחוֹק פִּינָּו וּבָו' וּמָה
שָׁאוּ רְוָאָס מִכְמָה צְדָקָה שְׁלַפְעָטִים מִמְלָאִים שְׁחוֹק פִּינָּה הָא מִתְחַת שְׁתָם גַּכְבָּחִי
אַיְזָה הַיְנוּ שְׁהָמְשָׁנוּ אַלְפּוֹ שְׁלַעֲלָם עַל כָּל הַוּיְן סְדוֹת שְׁלָהָם וּמִשְׁדְּבָוק בְּאַלְפּוֹ שְׁלַעֲלָם
עַל כָּל מְרוֹתִיזָה אָבָאת לְמַעְלָה טְהֻוָּה זָה וּלְאָדָם כְּזָה בְּוֹדָא מָתוֹת לְמִלְאֹת פֵּין
שְׁחָק מַאֲחָר שָׁאַנְיָה בְּבָחָר 'עוֹהֶז' וּ'כוֹ' וְאַדְרָבָא עַיְזָה נְתַרְחָבוּ הַמְּחוֹתִין שְׁלָו וּוּכְלָל לְדָבָק אַעֲזָבָה
יוֹתָר וּוֹתָר בְּאַלְפּוֹ שְׁלַעֲלָךְ כִּי יְדֹעָה כִּי הַעֲצָבוֹת הָא מְדָה נְרוֹעָה מַאֲחָר שְׁהָאָה בְּחִי
עֲבוֹדָה זָה שְׁלַכְךָ רְקִיאָע עֲצָנוֹת כְּלַשׂוֹן עֲצָבִים וּ'כוֹ' וּמִשְׁהָאָה בְּבָחָר 'עוֹהֶז' וּמִסְתַּחַתָּא כְּנָן
גַּכְבָּחִי הַשְּׁחוֹק שְׁלָו וּבָדָא אָסָר מִשְׁאָא כְּהָרָבָק בְּבָוֹרָא בְּיָה שָׁגָם שְׁחוֹק שְׁלָו אָיו בְּגַשְׁטִי
אַבְּבָי כִּי הָאָדָם כְּזָה שְׁוֹרָה עַלְיוֹ יְרָאָה עַלְיוֹנָה וְהַשְּׁחוֹק שְׁלָו הָא בְּבָחָר בְּמִקּוֹם נִילָה שָׁם תְּהָא
בְּעִירָה וּבְרַכָּה אַעֲזָבָה בְּנָוָה וּבָנָי בְּיָיָן (אַבְּבָי יְיָנָה תְּהָבָשָׁאָה תְּבָרָבָה בְּרַבָּ�וֹ)

(ט) בעין השפעת הש"ית יש עצמה ובי עין פנים (מארע ערים בה דושי מכבת רככת) עצם בהשפע עצמה וש כת ב' שם חכמים ומשכילים האות לאשרו ושמחתם שע' החשע הזהן רואין אך שהש"ית טשנגת בענה פקיה ואורה היבתו הייש שמחה נדולה מה שידע דארם שבעל אדריך גדור ונרא משגינה עליון וז"ש ההיום עשה ה' גנלה ונשחה בו ר' יקה ר' ל' בהש"ית בעצמו וכו' (קדושת לו פ' וירא) . (ו') הש"ית משתתק תמיד להשפע טבויות על עמו ישראל אך כביבל הפט"א מעכבה נביעת השפע רך בזונן שישישראל מתעוררים בשמחה בפרט בהשלש רגלים שאו זונן שמחן של ישראל או זאת אהשתחה דוחה את החזונים מלחשע ואו הש"ית משפיע שפע וברכה לעטנו ישראל (פ' ויצא) . (יא) שמחת חנן וכלה הוא כמו שמחת הרוג וע' רוחן הסט"א שהוא ابن ממושל מעל פ' הבא' שהוא דבר של ישראל שנובע חמתה הנבואה בבחיה' ובכיה' לבב חממה וכו' עין פנים (שם) . (יב) שבעתי ממורי וובי הגידק מוה' רוב שוכני לחיות בנוועם ה' ולהתענג בעבודתו יה' ולהתענג מעבודתו יה' (פ' ויח) : שמחה ותענג אשיש בה' מאה שוכני שאיש בה' ומוקן לרוב טוב הצפן לו לעתיד לבא ר' קמן תרודה והשיעושים שלו הוא מה שהש"ית יש לו תענג מעבודתו וזה שוש כלומר אני שיש בשמחה רבבה מהחטאת אשיש בה' שאין מביא שמחה בה' כביבל ובשביל זה אני שמח שמחה הרבה רבבה שוכני לנק' שקרין מהמוד כמוני ישמח את הבורא יה' גור'

וכו' (פ' שmini) (יד) כשתני לארט איזה שמה מהבורה ית' איז יראה לדבר דיבורים להביה השמה באותיות בתורה ותפללה בשירות ותשבחות בכדי לדבק השמה למטה בהבורה ית' וכו' (פ' כי חצאו). (טו) יש שמה כשבודים את הבורה ית' ויש עוד שמה שמשמה א"ע במה ששם בעבודה ה' וזה הרמן בטוק שוש היינו שיש ליש שמה בטה שאני אשיש בה' (ונגלי אוז יב') וזה הרמן כל המעגן את השבת נתנן לו נחלה בלי טצרים כי בשמה בעבודה ה' יש לו שמה נ"כ במה ששם א"ע בעבודה ה' ויש עד שמה כי השמה ששם א"ע בשמה בעבודה ה' ויש עוד שמה מן השמה וזה עד אין סוף לבך השמה ששם א"ע בשמה בעבודה ה' ויש עד שמה נ"כ בעבודה ה' ויש עד השם נ"כ נתנן לו נחלה גלי מגידים (שם בליקוטים) (טו) שמתה נשואן הוא החדרבו בגאולה כי ארץ' אל אין בן רוד לא עד שיכל כל השמות שבנות וזה שואן נושאן ג' הנשות אשר יבוא לרעים ע"ז וזה הווע וכבה יהה התקרכות הגאולה וזה שואן אמרין בשבעה ברכות שוש השיש וכו' משמה צין בבניה וסמן ליה שמה התשחה וכו' כי מוש השחה יבנה המקדש ותשמה צין ולך החתן בוגה בשעת החופה כי הנשות העדרים לבא פכו הם מעיררים אותו לבביה כי הנשמה בשבא להזה העולם יש לה צער על אשר ניתנה מעולם ההזוה וישון ותשמה אל זה דועלם ולכך האדים בשעה שיזיא מכתן אמרין הוא בוכר כי הנשפה בוכה על ביאתה להזה העולם וכו' ועי' עד מעין קידושן וחופה וכו' (שס) : (ז) העצמות הוא הקליפה היותר קשה מכולן שדי ה' נקרת על שהה עצבים נספ' זהב וכן חבור עצבים בגין אין לה שייכות עם הש"ח כמו אמר עז וחדוה במקמי ואין השבינה שורה אלא מתח שמה וכו' ואחרי היה העצמות קליפה וטמאה אינה נשנית ביא למי שהוא מבהיחחה החוטא ילבד בה והטיב לפניו אלקיים ימלט ממנה וכו' (פר' האין פ' בטוט ומפע) (ח) לביטט בפתע פתאות נופל שמה על האדם ואין יודע מקריה מפאתה בה בא אליו השמה והאמת הוא שבאותה שעה מזכירין אותו למעלה למטה ואע"ג דאיתו לא הז' מוליה חז' וכו' (ספר זגידות עין פנים) (ט) להרחק מפנו כל מי שעצמות ונבדות לב ולעבד את ה' בשמה הדרה רבר ועצות גדרות להז' וכו' עין יראה אותו שב) (ב) עניין מה שעצמות הוא מצד קליפה נהה ולא מצד הקדשה כי מצד זקדושה נתיב עז והדרה במקומו אך יכ' נשביר ומרידת הנפש על ריחוקה פואר פ' ה' וכו' אין זה נק' בשם עצמות כליל וכו' ואדרבא ע"ז בא אח' ב' לשמה אמתית וכו' וכו' עין יראה אותו שם (כא) עכדו את ה' בשמה הדרה וכו' עיקר השמה המשיעיל הוא על אשר בחר בנו מכל עם והבדילנו מון דחוועים באמונות הבזבוזה להשריש בני אמונה אמתית מתחדתו ית' ולהז' צריכין אנחנו לשמה בשמה יתורה ולהיחסר דעתינו ולביבו לו ית' חמיד כדי שנוכל לעבדו בשמה ובמכל לבב ולהות לנו שלל ורעה מישוב בשעה עבידתו ית' בתלה ותודה כי כמי שנראה בחוש בעיני מ"מ ובשאר עניינים בשאי לו לב שמה ודעה צל'לה לא יכול למלאנה וכמו כן כשייצץ לדבר לפני מלך בשיר ודם מסדר דינרוו ומישב מקרים שלא יכשל בדיבורי על אחת כמה וכמה לבני המלך הנורא ית' שעריך יישב קדום ההפלה ומכל שבן בעה עמדו להתפלל וכדרחא רעתיה בדוחב ולבביו בכל לבבם הזינו תפלה בשמה ובאמת דارد כשבתוכין בדרכיו ווואה שכלו בדבל ימי' ושנותי נומל' עלי' יראה ודמעו תרעע עינו מפחד ה' וטרדר נאיני ית' ובאמת זה סימן טיב לאדם כ' שבזאה וזה נעד ביביה וכו' ותאמר מילד העברים זה עב'ז' הוא עצמות זיהר טב היה לו להיות לו שמה תמד רק כshedאים מתעיר יוס אדר יום אפ' בביביה או אדר הביביה בא שמה כי שער דמעות לא נשלבות ובא מכח זה לעביד בשכח' וכו' וכמי שגדיל הלחם הוא ע"ז שדורש את הארץ זורע ויודע עליה מט' וכו' ואח' ב' נודל ואומר השיבולות וכו' עד שעושין ממו להם כמו כן בשחבקע דגנת' ע"ז זבח אלקים רוח נשברה ועינוי גולים דמעות בא אח' ב' ע"ז לשיעושים של שמה (אמיר הטעיק "ל' שעה בה' הורעים ברעה בירינה יצירו הלוך ילק' וגהה וכו' בא בירינה וכו') וזה בה' אור וווע לצדיק שאור השכל נזוע חתלה ואח' ב' ולישרי לב שמה ובאמת יש להשיה' שמה כיאנו בשמה וכו' כמשל האכ הרואה את בניו בתוב לבב וכבדת בשחנן דובר דבר על איפנין בשכל הוך יש להאב ג' שמה ממן וכו' ובאמת מכח העצמות והביביה הנ'ל בא לדי' השמה וווע' עכדו את ה' ביראה וכדרח' עכדו את ה' בשמח' וכו' (דרבי שמואל פ' קרח) (כב) שליטה דברים הם המונעים האדים מהשריאת הקושה שהו וקלות ראש ועצמות אלה ע"ז שמה של מצוה או ישן האדים גודלה

הברוא ית' וקדושתו וכו' (כבר שרך ס' תולדות) (כנ) בשרותם להכנייע הקליפה צריך להיות תמיד בשמה כי כשהוא שמה אין שם עצבות ומונגה נשואה שם זה נפל וע' א' אף שבאמת ראוי לאדם בפרט להגדיר שתיהה מחותתו צלילה ובורורה רק לכבוד שמים ולא להגאות עצמו כלל אפילו עושה לו הש"ת לפעמים אויה רצון ותאה לאיה דבר והש"ת ממלא לו רצונו בכדי שיבא עי' ז' לדי' שמה וזה נכונת הקליפה וז' יש רצון יראו יעשה שהש"ת בעצמו עושה להם אויה רצון ותאה ואת שועם ישמיד הינן שטבניע הקליפה הנ' ג' רצונות וליה שומר ה' את כל אהיבוי ואת כל דרישים ישמיד הינן שטבניע הקליפה הנ' ג' ובזה ה' תחתה ה' ידבר פ' וברך כל בשור שם קדרו וכוי הינו אפ' כי שאינו במדרינה הנ' ג' ושמה נס בהגאות עצמו וברך על זה להש"ת מכל מקום עושה פעולה כזה להגינוי הקליפה עי' השמלה הזאת שווה ג' רצונו ית' (געם אל מלך פ' וארא) (בד) כל מקום שנאמר שהויא אין אלא שאהה כי בשראב מכבול העונג מרבנן מרבנן וטבעשו או האב שטהשל של עצמו במדרינה תחתונה עד שהוא מכבול למיטה מהבן וטבעשו וכן הבן יותר מטה האב כי בשמתהיל לבכות או האב מבקש ממנה שידום ושבחרות של שם הויא במדרינה זו שהויא הא שאמרתו על ההן ומעשייהם (כתב הקדוש דף כח ע'ב) :

(כה) יש לאדם ליבור דבר שיש לו בו שתהה בשבל שתיהה לו השנה והבנה בתורה כדאיתא בשם הארייז"ל שעוצבות מבטל ההשנה וכן איז'ל לעין שמה של מצוה וכן בדרכו להלכה וויש ועתה אל תעכובו ואו מטלאו ואל חזר בעיניכם כי יהיה לכם השנה כי מן ה' היהת זאת כי לסתיה שלתני וכו' וויש והוא לשין שמה עקב תשמעון לשון השנה והבנה ושמרתם ועשיתם וכו' כי עי' שמה תהייה לכם השוואת השכינה ותהייו יכולין לקיים כי יהיה לכם ס ווע מלעודה וכו' (רבבי אתה תודיעו השלishi פ' לך לך) (כו) כהתקפת הדין בא שמה ובן בשם החבורה ית' נמתק הדין וכו' כי עי' שהוא בחימות והחלבות לו ית' נמתק הדין וכו' וכשהגבורות נתקין בא פרנסת לעולם כי נשלא בא הרע מצפון אויש מצפון והב' יאתה ושלtan בצפון וכו' וע' ויצחק תרגומו וחדר כי מהגבורות הויא השמה וע' ברקיע מען שמרמו על גבורות שם נהרי שמה כמו שאומרים שהשמה בעוננו וכו' (עין פים פ' חרומה) (כג) שוט אשיש בה' וכן כמו כשהארם רואה אויה כל'י נאה אז יש לו שמה יותר וויה שוש אשיש בה' בשאני רואה שיש אלקים אמרת בעולם יש ל' שמה תנל נפשי באליך וככל שכן שחש'ית הוא אלי' אויש לי' שמה יותר וויה וזה נתנו חמו עמי פוזיש בשאצ' מתחנדים בויה שאות עמי יאדר אלקנכם פירוש א' יתפאר הקב'ה שהוא אעפ' שהכל'י אויה שלו ובודאי יש לו שמה יותר וויה וויה שוש אשיש בה' האטרית זה' האטריך וכו' (ליקוטי מהרי' ל' פ' ואתתגן''). (כח) האדם אריך לעשות שמייה למלטנו שלא יברח ממנה החבל והמחהבה הדמובה של היצ'ט כמו אדם אריך לעשות שמייה למלטנו שלא יגנו ממנה בהפריך לבו ועיניו ומכל שכן שצורך לשמר את שכלו בעבודת צורו וקונו מפני המטירנים והשמיריה המעליה הוא השמה לשמה חמד בטוצאות שעושה ועשעה כבר נמאז'ל לא פס' הוכנא כובל יומא כעשה מצעה וכו' כי אם אדם זוכה לילך להיכל הארץ יש לו שמה מכל שכן לפני מלכי המלכים וכו' ולא עוד אלא כשהארם משמה עצמו במוצאות שיעשה ושיעשה או אף אם עופק בתענוגיו עוה'ז באכילה ושתיה ושאר תענוגים המתוירם שבזה העולם אוין נחשב אצלו לכלות כי הוא רגיל בתענוג ושותה של אתה שמה של מציה אבל אם אין שמה א'ז בשתהה של מציה אוין אם עיסק בתענוגים של עוה'ז באכילה ושאר תענוגים אוין חשוב אצלו ומטחן עגנו לוה כי כל אדם מעפה לתענוגים עיר שמתענוגו עוה'ז בא לגשיות וחוויות והתרתקיות מהש'ית עד שאול תחתונות ח'ז' וויש אשיש בה' תgal נפשי באליך שאוי בנטש הבהמות ששבאות הוא משמה נ' כ' בה' ואינו בא להתרחק עי' ז' מהש'ית זהה בח' רגלי חס רוי ישמר והוא באליך כי הוא אלוק של' ואו ווחוק טמי' ושומר איז'ו ולה לא נבזע בהתוכחה שום חטא ועון' וס' תחת אשר לא עבדה את ה' א' בשמה כי זה שטור לאדם בג' (ליקוטי רט' פ' בראשית) ועד שעבדם משמחה מיד בהש'ת איז'ו מבטל גזירותי בבח' מי מושל ב' צדיק :

(כט) דשמחה מירה שאותבת את הדבר הרבה וזה טרינה ית' מטבחה כי הבניה פוחחת השער נפאו'ל עעי' דמעות לא נגעו' איז' השטחה טעבי הרציג'ת והגיד' וכו' (ב' וצ'א).

(ל) לפעמים כשה@student מתבוגר עצמו ומפסיק במשעיו וחושב לעצמו שהוא גרווע שבענויות
ומלא עבירות ומחרת מאר וועשה תשובה נדרולה אבל דרכ' היז'ער לארכוב עליו נס אג
להביאו לעצבות גדור ובמרה שחורה ח'ז' או זא ייכל עי'ז לחופסו ולדיבשלו בא הא דרב' ח'ז'
וציריך האדם להחbnן על הא וויכך ישווא שטהיה'ר רוזה להתרות בו ולחייב לידי
עצבות בכדי לאחסילו עי'ז אויעזב את כל מהשבתו הנ'ל ויחזק א'ע בשמה וכו'
וז'ש וראה אם דרכ' עוצב כי (או טוב יותר) ונחני בדרך עולם (היינו בדרך סתם בני עולם
שאים מתבוננים כ'ב אדריגתם) בכדי שללא בא לידי מכשול ע' העצבות והמרה שחורה
ח'ז' נ'ל וז'ש אצל יוסף ובא הב' הח' לעשרות מלאכחו למבדק בכחבי חזבניה הינולחשוב
על דרכיו ולפחס בעשייו ואין איש מאנשי דבית וכו' היינו שהיה בחובדות ואנו רצאת
הייצה ר לחופטו ע' מרה שחורה עצבות ודיבשלו מאוחר שללא זהacha מה לא עבירות
ובגדיות וז'ש וחתפשו בגיןו וכו' וזה יעזב בגין בידה שעזב חמימות של החובדות
בבגדיות וינס ויצא החיצה בגיןו ונחני בדרך עולם נ'ל וושארז'ל דמות דיוקנו של אביו
דראה היינו בח' מדר' יעכ' שהוא תפארת היינו שהחזק עצמו בשחה ע' שמצא בעצמו
ג'ב' איזה חפירות דיסרטה שהש'ית מקבל ממנו וכו' עי'ז נצilo ממחשובת הייז'ער
וחהובילו וכו' (מאור ומשם פ' ווישב) (לא) עצות הוא שמי' עבודה זרה והמוספת
לווה כי מי שהוא עצבן משוטט במתחו מהשבות ע' וכו' והכל שעצבות מביא את האדם
לכל מיני עבירות ר' וכתה מתקבר ע' התאות אכילה וכו' ומהו נמשך נס אחר תאות
אתירות בגין משג' ודומיהן וכו' עי' פניט ע' צדינ' לחתוך מהעצבות ומרה שחורה
מאר מאד (פ' בהעלותך).

בב קיוס על תומונות דלי' נבל' נברך הל' קהלס לפכיען חוטו צנומלה קרי ר' ג' וכו' ולין מקנה ר' ג' נל' נסיגיה ה' נבעו ננק' ממה טל מזותת כבית נעת צו'ו כבימתה ובונת ל'ז' מכיתו חמוץ'. ונס נילס קודס כסינה יעה מנטש על סד' זצמוץ ווילמר סי' יסMRIי מכל דר' ר' וג' וכו' כי כלער מהנד מסכר לממה הל' געם דדי' יס' צין כל' מספר טמך כי' (מווב יטראלן בלאקוויס) (ט) נכס ככט' ט' ז' סוכנוק לי'ן יהודס כלם כמהין ילב' לכת'ס' וינו'ו וויהקן לעזדרתו יט' קודס ש פינה לימוד ויטכ' בדמיון ונירלה וירגע וירען מתיימת כבודה יט' ולו' יונ' ידר' גען' ה' כ' ס' רגוז ומכל תחמלו (מל' קנגנו פ' ג')

(לא) יחד לכילה יכוון באלו אותיות ובתנאי שללה שני פעמים ויכוון שהן מזווירין לפניו הганץ במנין אדיה כ"א חנין ויבכו להויר השפע מן התקור שהוא שם אהיה לו האמור שהוא שם גונגאל וזה השם עללה נימטריא ק"א ומזה השם יכוון להויר השפע למיכאל שהוא נימטריא השם הצע' והמיכאל יכוון להויר השפע למוח שלו עם בטישית ידו במצחו ושני פעמים הגkedות של זה השם עולין'ג'ב נימטריא ק"ב במנין מיכאל עם השורש (דף לה ע"ב בהשיטה): (לב) בשם בחוץ ונופל לעליו שני ילך לכאנ ולכאנ בביתו וישראל בשירות

בשירות זינניה, קלו כדי להסיר מעלי הشيخה וילמוד הרבה שיעורים ולא הכל בעניין אחר שהיה נראה עליו במשאי' רק ליום הרבה העיניים וכשלומד ציריך ליום ואעפ"י שבעת הלימוד א"א לדבך עצמו בו כדי לדבך עצמו מוקם ציריך ליום שותה מהמצחצת נשחתו והוא עז חיים ית' בשלימות בראי' מכל מקום ציריך ליום שותה מהמצחצת נשחתו והוא עז חיים למחוויכים בה ואם לא ילמוד יבוטל דבריקתו וחישוב שבאו שבעת השינה אין יכול להיות דבוק ובן בשנופלן המוחין שלו בן לא יהיה שעת הלימוד גרוע מהס רק מכל מקום ציריך לדיבב עצמו בכל שעשרה ונגע בדיקות הבוראה ית' בג' (צואת הריביש דף ד') (לג) הלימוד היה בנה ובשמה נדולה וזה ממעט מהשבות וזה. (דה ז' ובדף טז ע"ב): (ldr) יחשוב כשלומד משארוז'ל אין לו להקב"ה בעולמו אלא ד' אמות של הלבנה ויאמר לבבו תלוא הוא ית' צמצץ א"ע ושרה בכאן ואיא ליעשות בשמה וגיראה ואהבה (דה ז' ע"ב): (לה) הגעש'ט ז' להזרר טארד לילמוד ארבע לשון ערזן בלי שם פירוש (ע"ס) ולמדם עם הקטנים וכל שכן הנדרלים כי מחת מניית זה התורה מתחכמת מישדייל כי אם בשירתה לפסוק דין אויעין הימב במדרשי הש"ע יכו' (כתור שם טוב חלק שני): (לו) בשעת עכבר התורה מי שוכחה להיות עוסק לשמה בדורלו וריחמו במוחין נדולין ע"ז יוצא מבחי' קפנות ומייט החיה ובא לבתי' גולדות הרעם ומוחין גולדים והתקירבות נדול להבורה ית' שמנרש בנספו החכללות וההקשרות באחבותו ית' ולביקות גולדין מעין דבחינה שהיה בשעת מתן תורה שהוא חי' זונ פנים בפניהם שע"כ איז'ל אין לך בן תורן אלא מי שעוסק בתורה בחיי' חידות משיעבור מלכויות חירות מלאן הדות כמו שמצינו בכמה תנאים ואמוראים שהיו עוסקים בתורה ולא היה יכול להם וכו' עיין פנים (מאור עיני פ' בראשית) (לו) באורייתא ברא קוב"ה ערמא וכו' וכל העולמות וכל האומות אין להם חיים רק מהتورה וכו' היינו כי בכל הלשונות נשאר דבר מה מלשון הק' איזה תיבות הכתובים בתורה ומהן הוא חייתן וכשרז'ל מטה בכתבי' שחים פת באפריקא שחמים ולבן גלו ישואל בין האומות כדי לנדר אותיות התורה שנטערכו בינויהם ע"י עסקס ודריבור עמדים ושראל מעדים הריבורים לשרם לתורה הק' ועיקר בירור האותיות הק' הוא ע"י לימוד התורה לשמה וכטבואר במ"א שזה חי' כל העיסק בתרורה לשמה זוכה לדרירים הרבה וכו' והחכם עינינו בראשו כי עמק התורה נקרא בכל דבר אה מה שצדקרים לפעים עם האותות אך שיהיה לכוינה דנ"ל ועיקר בהזיא האמן שיאtan אטונה שלימה בה ואו יקיים בכל דרכיך רעה וכו' (פ' נח): (לח) כל הנשמות יש להם אחיזה באויגיות התורה וכו' ומישועק בתורה וטקימים מצויהה כראוי ועובד את ה' באמת ע"פ התורה מעלה הנשמות שיש להם אחיזה בתורה עד שלפעט' מעלה ע"ז גם נשמות קדושות האטפרין בין העבויים ונעשן ע"ז גרים וכו' (פ' דק לד') (לט) מי שמחקן מדותיו מטה זוכה להונעת אוור החרמה עליי מלמעלה עד שידע יבין ישביל בתורה את מה שלא למד מתח הכהוב בספרים ע"י שיטוף עליי אוור החרמה העליון' מיג' מרות שהתורה נדרשת בהן היה נאה דורש וגאה מקיים אם מה שלא למד שהשכל העליון מרבר בו וכו' (פ' חזי שרה) וע"ש ערד שא' א' נקומה החרמה עלונגה שיאו התורה כ"א שיקנה בעצמו טקדם ה"ג מרות שהתורה נדרשת בהן ממש סור ה"ג מרות של רוחמים תלמיד היקני דיקנא וכו' וכשיקנה אותם כניין גמור בטעה ובאמת גמור ע"ד שאורא'ל הדבק במדותיו וכו' אח'כ זוכה להונעת אויר החרמה הרוחנית בי'ג' מרות רוחניות עליי מלמעלה ועל סוד זה הקריימן ישראל נעשה לעלונה שיאו התורה בעמעה מקודם וכו' ואח'כ נשמע מהשכל וחכמת עליונה שתוטיע ותאיד בגין מרות רוחניות העליונים וכו' (ט) נודע כי סוד התורה ומפניו החכמה שמשם נמשכה אצלנו בהגינות הריבור הוא במקור עולם המחשבה שהוא עולם החכמה והבינה שהוא סוד עליים המחשכה ושם התורה הוא בבחיה' אציילות וסחימות באין התגלות והטשכח התגלות בכר' שיתגנלה סחימת התורה מקורה שם אין אומר ואין דברים וב' התגלות הדיבור הוא ע"י הדעת שהוא סוד המשכה מעולם המחשב' לעולם הדיבור והועת הוא כלויות אהבה ויראה חמי' וגבורה בנדער וע' בזוהר' כל טלה דלא נפיק מפטומי' דבר ניש בדורלו וריחמו לא פרחה לעי' א' היינו כי הדעת הוא אהבה ויראה ועל ידו נתחד התגלות התורה שבדברנו למקורה העליון וכו' ונעשה המשכה במוחו ובידורו ממקור עולם המחשבה מעין החכמה ונשفع עליו החכמה והבנה העליון' שנעשה אחדות אחד התורה שהוא מדבר בידורו וריחמו וכו' ונעשה תhor עליה להידורו בשרשון למא' ע"י הדעת שהוא לומד בדורלו וריחמו וכו' ונעשה גמור גמור

גמור ואחרות אחד ע"י שהתוורא של התנויות פרחת לעילא לשורשה טשא"כ כשלוכד בלא דעתו היינו בלא דוד' וונצוא שהתוורא שבתנויות הריכוב אצלו מכוכל טפסket משרה העליון ע"י שאין כן מי שקש וימשך מן המען העליין לה' דידינור של התנויות ואין לה כמה לעלות לישעה להתחדר שם בסבורי שהנא נשפצע על לו שטן הטוב מראש הבקי עילם ומהשכ' שירש התו' שבמציאות לכת' התוורא שבבור שטן לומד והו לא פricht לעילא וכו' וכן עד זג'ן' ל-ז' בדור' תהי' בדור' עלי'ו' הרוחה עול' ומתחדר בשורהה כנ'ל עי' נמקן כי ד' נס' וירע נובל ונחכט' לגט'ו ואם יש עלי'ו' שאה ובחולוק אוי' יש להשנויות ספדי' גוזיה יה' מר' מו' בדור' לשליח לתה מ' עיקרא' בגין העומדים עלי' וכו' שרטט יכתב' ל' דום לה והחולל' לי השכם וערבר עלי'ה לכ' חט' ד' והוא יפלט לפניך חליט' חליט' ע' ש בשם הבעש'ט ז' ל' (טא) דעתיך תמיד לשטה זמה לדברים הרבה פרוש שיזכל לרבר את דורי'ו שזו משג'ן ולטלה לאחitem' ובכשרתו לדחות צדק כי אמר לארכ' להחיק יצמ' רציך במאיז'ו לא'פ' כל הגל'ם אומרים עילך יכו' אתה ה' בעין' וכו' רק שבסחרתו י' ח'ת' מדיק אבל צדיק בע'ני ומלבשת' עניה ויראה בשם ריב' דרכ' טר' יש'אל בזאת' צי' לנט'ט' צי' האדם לנדו'ג א'ע' ליט' שטוט' שלא ביראה כי עי' ביראה ריא' ייכ' לרבר והציד' הוא רהתעד' באחדות גמור וכן בגין בעונה עד' וזה כי לפעמים ציר' רנהוג לעם יט' שלא בגיןו ולכך אצר' ומלבשת' עניה ויראה כי העונה יורא' שיל' יי' אצלו כמו לביש טפנ'ט' לובשו' ובעתים פושט' הלבי'ש לשח' שטוט' (פ' מקן) (טב) באוריית' ברא קיב'ה עלמא ומאו שנברא העילם היה' התו' בעולט וכו' והראי' שאדם הראשון למד ה'ו' וכן ועבר רס' דור' איש' ודור' המוביל ודור' הפלגה מגודל רישעתם חלקו' וופרידו' את העולט עס' החור' מן היט' בכוכל וכי' וnofלה התו' בקהל'ת מצרים בן' יצא בפה קדרוש' היב' החט' מיר' רוב' בע' נ'ע' וכן מב' ארכ' בבחאריז'ל' רן' ה'ו' נגיד'ת בעותם בדרישת דוא'ר הו' א' מקריפת' מצרים את ה'ו' שהוא אחד ט' ג' בדרית שבתי'ה וכן בלבנים וכו' (יט' וכ' שמות ע'ש' וגט' בא' ע'ש') (טב' יט' או' דג'נו' שנגנו' בהרשות הק' כי היריד נטלבשה לבבושין באfon' שב'א' כפי' מה שהוא בך רואה דרכ' הריבושים' בהירות האור עי' האיר הוה יכול האדם להביט מסק' דעתים ועד ספ'ו וכ' ט'יאן סב'ן ארט' שוכ' לוך' כנון הבעש'ט ז' ר' יט'פ'רו עלי'ו' כיש' א'ץ' לדע' שום רבר' פיט' אט' בעיני בני אדם דבר' גשמי' ה'י מסח'ל בתורה' ולופד' בה בדור' ודרבק' א'ע' עד' שהניע לאור דגנו' בתוכה' וה' רואה בדרכ' שערק' לראות' מפט' העולט' ועד ספ'יו א'ן לאו כל אדם זוכ' לה' מדרינה' זו ע'ג' גונ'ה חכמת' י'ת' לננו' האור' והוא בתורה' ולהבלבשה לבבושין בכדי' שייג' לאדם א'ע' מעט' לראות האור' דרכ' הריבושים' כפי' סדר' גנו' ושורש' נשמו' ולייל' מטדרינה' למדריג' עד' שבטאש' הונ' יוכ' לדגנו' לאור' הגנו' בה לראות דבhoroth' בל' מסק' מנדיל' וכו' עי' פ' נים' (פ' שמית'). (טמ') מי' שוכת להשין או' הננו' שבתורה שעי' מבית מספק' העולט' ועד ספ'ו או' אין' חילוק במה שהוא עתה בתה' מיד ובין מה שחייה לדורות ולכך אמר רשב'י בזוהר מה שאמר רב' בר' בר' חנה שהו' אחר כמה דורות וכו' ארכ' ל' על משי'ה' שראה את ר' עס' בא' יושב' ודויש' אעפ' שהו' אחר דורות' דרב'ה וכל זה מהמת שעי' תירוט' בא' לאור' הננו' וכו' ואין חילוק בין טר' ולזרות' (פ' צו') (טה) השוכת דבר' אחד טפשנתו ר' ל' שוכת' את האחד' שהוא השת' שכת' אותו טפשנתו שביר' שרו'א בעצמו' לומד והוא למדן' ותבס' וושב' וולטר' ושוכת' שבדל' הוא רס' הש'ית' ובל' מתחבטי' וד' בו ר' וחו'ו' הכל' הוא אלקט' וכו' (פ' קדרושים') (טט') בתורה' יש' טעמים נפודות תנין' אוניות' והטאור' שבה' הוא בח' א'ן שהיא למעליה מכל' דג'ל' וה' א' דעוסק בצורה לדבק' את ח' ותו' בהטאור' שכה' דיקא' הנ' א'ן וא' בודאי' הטע' שבה' ה'ו' לנט'ט' מאחר' שנדק' באור' פנימיות התוורא געשה' כפא' להשראות' י'ת' השורה בתורה' ושותפ' בתוכה' ואות' שער' בעת' הליכוד להבין מד' שלומד וכו' מכל' מלומ' צדיק' נ' ב' לזה' דג'ל' בנד'ו' ש'ה' שליכות' דגמור' כי' זה' הו' או' הננו' לצדיק'ס וכו' כטבואר' בט' א' א'ר' דבעש'ט ז' ל' תורה' ה' תזימר' כי' א'ר' א'ב' ז' הוה' או' הננו' לצדיק'ס וכו' כטבואר' לו' שום אדם כ' א' פ' עט' מועיר' וכו' א'ק' בחריות' הילו' צרך' כל' אדם' השלם' להחאכ' י'ל'ג'נו'

ליה וכו' (פ' חתק)

(ב) אין הרים נמקין אלא בשושן מהו עולם דבינה דינין מחרין אך אין מביאן אותו אל עולם הבינה ואיפון המתקמן הוא ע"פ התורה שנק בינה כ"ש אמי בינה לי גבורה הינו שבל הנברות והדרין א"א לדמיהן כ"א לרביין לדת רה שנך בית ונטקין בשרשם והענין כי נשאים לومة התורה קודום שבתחיל לדבין דרביהם מה שמדבר או אין כ"א בנבכי' מדונה תחתנית של מה מעולם הבינה לעילם הבינה מאחר שנחדרו במוחו הבינה הדיבור וכל מדרכנית של מה מעולם הבינה ביחסו וזהו עולם דעליהם הדרין מחד שמלטה לעולם שלוקחה מעולם הבינה כי ביחסו הרבה האדם באיזה מרד בועל ועשה ושם מהדרין בתשרש שגפה אותה מודה ממש וע"כ בשם תחיל לדבר ברוך ובתחקירות ובשאר המדרין ואח"כ מתחילה להבין דרבבים מגביה כל המרות שקדמו בעט דבריו הדיבורים מלמטה לעולם הבינה ואז מיליא כל הדין שבאו אליו עבור שפנס בא זה מורה מהדרין עליין ג"כ וגמתקין בשושן משא"כ אם לומד שלא לשמה והדיבורים אינם רק מתשפה ולחוין שנשאך רק בכם' דיבור מקרים הדין וכל שכן בשם תחילה לאיזה פניה של נדלות ח"ז שאז ע"י אותו הי ימוד מתגברין עליו הדין והצרות ח"ז וכן' ובאמת מה שבעת עסקי בתורה באין לו מהשבות ח צנויות ופניות גרגיות הואר משש הדין שלו שבאן ואינם מניין אותו להתקשר א"ע למעלה עם התורה או שבאיין לתקין אז בידומו ולשבורן להתרה ואם עיניו בראשו לדבין זאת שבאו אליו בכוונה הנל איז ביואו יתגבר א"ע לאחות בכל המרות לטיב ולתקין אך השוטים שאין לדם דעת ואottonה איז איז א"ע בהם ומכלקל עוד יותר לעצמו ובונם ביכול למULAה עד יותר ע"י הנדרות שהוואה סבה לרחק החלק אלו שבחוק האדם כי אין והוא יכול לדור ע"ז נשור בא שמייה כי על כי אין אלוקי בקרבי מצאו וכו' זטאה"ל לעולם לימוד אדם אם' שליא לשמה שמהוו זורת ופניות לא יאמר אהדר לגמרי שם רואה שבעת לימודו ועובדתו באין לו מהשבות זורת ופניות לא יאמיר אהדר לגמרי מל מורי בעה הזרא ולכשאpane מגנות חיצוניות אשנה כי שמא לא תפנה אך עזה ההוננת לו שמחוק העולם ומלואו הוא ע"י תורה שביתו של בתי' שלא לשמה מוה בעצמי היינו ע"י שיימן ויאמר הלא ידעת כי הפניות והחובות זרות הם עצמן דיניםiani ציריך למתקין ולשבורן להתרה שהוא זהה וזה כוונת בואם כדי שאחנן אותם להזיה כלילין בתורה ואיך אתחשך אחריהם ליהודים עוד ביוור ולהסוף עלי' ההברות הדינים ח"ז ע"ז מתחוק א"ע יותר ויתר ומתחיל לדבר הריבורים בדור וכו' ונמצא שע"י שלא לשמה מות בעצמו בא לשמה ונעשה ע"ז תיקון הטdots ונכללו בבינה ונתקון והרע נופל למטה וכו' ע"ז גשה ביטול הקליפות וכל העכו"ם נגעעים תחת ד' ישראל וכו' (פ' דרכם) (טח) כל הגהנות העולם ומלאו הוא ע"י תורה שביתו כי אם יתבונן האדם בשכלו אך בכל דבר יש תורה ודרים והלכות למשל במ"מ יש על זה הרבה הלכות מפורשות בתורה שבע"פ ומוסף על זה כל הש"ע חוויש טפש ובאכילה יש בזוז הלכות נטילת ידים וב齊עת הפת והלכות ברכות וברכת המזון ובזאת בזוז בכל דבר יש תורה על זה כי היא המנהנת את הדרב ההייא ונוגנת חיים עליונים בו ומשמעות השפע בתוכו ואורייתא וכוכ"ה חד נמצאו כי ליה אתר פניו מיניה ומלא כל הארץ כבודו וכו' ובאו ואה א"ק אפי' בראב שפל כמו בית הכסא יש נ"כ כמה דינים על זה וכמאמיר אותו תלמיד שהלך אחר רבו לבית הכסא ואמר לו תורה הוא וללמוד אני ציריך כי בכובולazar מעצמתה א"ע בכל דבר שהוא להנוגה העלים וז"ש בכל דרכיך דעהו כי ציריך האדם בכל דבר אשר עשה או ישחנן שיזא עפ"י התורה שבדרכ הזרא ויאמין בזוז אמונה שלמה כי כל הנוגנת הדברים הוא עפ"י התורה ועל זה אמרו בא חבקה והעטידן על אחת וכו' כי העיקר הוא האמונה ואז בוראי יק"ס בכל דרכיך דעהו ויהשוב כי לא הוא העושה החומר' ושאריו הדברים כ"א התורה שבדרכ הזרא ועל ידה נעשה מעצמו ומתילבשת נארם הזרא ופועלות ע"י איבריו ודבורי וכו' ג'ה באדם יש נ"כ בתי' תורה שבכתב ושבע"פ המחשבה הוא בה' תורה שבכתב בח' כתבת על לוח לך' והmonths וטלב הז תרין רענן דלא מחפרשין וזה בדור נק' תורה שבע"פ ועל ידם מהנהן האדם בכל עניינו וציריך ליחסם שלא לדבר אחד בפה ואחר כלב הז בתורה ותפללה או אפי' בטומ' וכו' אך ציריך שישיו כל הנחותו באמצעות ואחת הזרא ראש תון טף וכו' כי יש כמה בני אדם שלומדים ובשים מלימודו עושה כל מה שהזח'ר מספיקו והנה ר' ל' אמרו אם פגע לך מנוול זה משכחו לבייהם' אם אבן דוא נימוח וכו' אך האמת הוא כך אם היה לומד תורה באמת שיקשר א"ע בחבורה י"ה' באמת אז בוראי היה כך כי אמת הוא

זהו ראש תרך סוף האלף הוא רаш היינו מה שמקשר א"ע באלוותו של עולם ומכניניו בברבור. תוך הוא המט בחי' מאמר סתוג מאטר פתחו בשאייז'ל כי ב תורה שודם הנגלה שבתורה ויש נשמת התורה שהוא הפנימית ועריך האדם לדרכן מא"ע אל פנימיות התורה בעת עסקי בתורה זהה נק', תוך סוף היא התויה היינו אף אחר שיקום מיליטרו יזיך לסופו המדריגות דהינו לישא וליתן בשום וכיוצא בטוקום שיש שני דרכים ושם הוא בחכרי', שהוא בחי'תו תח'תו מבורתו מאחר שנקשר בהם בעת עסקי בתורה זהה נק', לפדר יהיה ג'ב' מקושר בהכורה ית' ובתורתו מבורתו לעברך באמצעות דיקא וכו' סוף המדריגות והאותיות יהי' לא מות ואמר מורי זלה'ה שיעקב לא היה בשבר' וכו' והענין הוא כי רודע הוא כי יעקב סוד התורה ונכת בתורה ה' תמיימה שאן בה שכירה כי עץ חיים היא למוחיקים בה והאותן בתורה טעהו מהשכירה וכו' (עיין פנים שם בילוקוטים). (ג) כל ההשפעות ע' התורה וכל החסרונות צוריכין להתרמאוות ע' התורה כי אורי תא וכוב'ה חד וכו' והטור' נקראת תורה חסר וכל החסרים הם נגוזים בתורה' שנכל טי שציריך לקבל חסר למלאות חפוגנו ציריך לדרכך בתורה' והוא חסר של אמת כי התורה' נקראת אמת ולכן יש חמשה וחמשי תורה שהם חמשה חסרים שהם כלויות כל החסרים שצוריכין להתחensem בעולם והכל גנוו בתורה' דרך טשל חסר שציריכי לפזונות גנוו כב' המן. וכל הציריך לקבל חסר של מזון ירך כב' המן באומרו בכל יום ומשם יושפע חסר זה וכן בשאר רבי'ם כ"א ואחד במופמו אך באמת אנו רואים שהצדיקים ברוחקה אעמ' שמדרבקים בתורה' אמתם המטע הוא ע"ד הדודו כי הלבני' מקבלת אורה מן השמש וכל מה שטהורב יותר אל השימוש בכח יפתה ויתמעט אורה לבני' אדם אשר בשבי' זה בשעת המל' שהתקרב' הלבני' בתכליית הקירוב אל השימוש אז והצ'י' ירת הפונה כלפי' מעלה אל השמש יאיר והחצ'י' הפונה למטה תשא' בקדורתה עד שתתרחך נזת ואו תחלל להאר לישובי תבל וכפי' ריתוק' פן השימוש בכח תופך להראות אורה לישובי תבל וכו' כידוע בן הוא בענין זה כל מה שטהורב האדם בתכליית הקירוב או באמת הוא מאייד כלפי' מעלה וקידורתו כלפי' מטה וכל המתקובי' בתכליית הקירוב ומתקובי' בתורה' באחת ואורייתא וכוב'ה חד אינם מבקשים גדולה לעצם רך התקלק דבוק בכל זהו כל הכליהם ולכך גם בכאן לפטה ברוחקה שאינם מקבלים פרט ואינם רוצים כזה וכל מה שמחפצים לקלбел נושא' עליהם רב שפע וכו' (עיין פנים שם בילוקוטים ה'ג')

שלתוכנו כתופffen צוֹה וְלֹא סָלַגְתָּס מִוְרִיכָה לָה וְתִמְלָה בְּצִחֵי "צָזְנָהָס כָּל תָוָרָה צָהָב צִחֵי" צָנָהָס כָּל תָוָרָה צָהָב צִחֵי נְצָמָה רֶק צָפְנָלָן וּזְעָרָה וְכָבוֹד כָּס וְכָסְמָלָה שְׁוֹטָר וְכָבוֹד רֶק צָלְפָעָה כָּטְפָעָה צָמָהָלָה נְמָה' סְלָל נְמָמָה נְרִיךְ לְזִוְנָה צָס נְשָׁלָס וּמְנוּמָס הַלְּקָטוֹו יְתָה וְלֹמָן יְפָמִיק הַעַזְמָזָה הַלְּקָנוֹו יְתָה' הַזּוּסָטָן נְסָס כְּנִילָעָה יְתָה' יְכָלָי יוֹתָר וּזְוֹתָר עַד צְוִיכָה לְצִחֵי קְלִימָה לְמָאָס גְּמָנָה עַיְינָה פְּנִים (סְס) (נְגָ) לִימֹוד מְוִיס צְלָלָה מְסֻונָה לְמַמְקָעָה קְדִיםָים (סְס) (נְגָ) כָּל הַחֲכָמָה' כְּנָנָן חַכְמָתָה קְרָפְתָה וְתָלָר הַחֲכָמוֹת כּוּנָס מְקַבְּלָס חִימָה מְסֻטוֹרָה וְזַעַם וּפְלָמָד יְרָפָה מְבָלָן צִינָמָה רְתָמָם לְרוּפָה נְרִפְמָה. רְלִי מְבָמָן נְבָגְנְתָה הַכְּמַתָּה קְרָפְתָה. וְלֹוִסָּס קְטִינָתָה וּרְפָה יְרָחָה כָּן כְּמָס

(ס) עיקר בוגנות עpicת התורה' הוּא לְבָא ע"ז לדי' מעשה וקיטו המצוות ובו' ויש שעוסק בתורה שלא לשמה ואעפ' כ' ע"ש שידע המצוות והדין עושה נ'כ' הatzנות במעשה והן ג'כ' שלא לשמה כי דיו לבא מן הרין להיות בנדון אעפ' כ' כיון שבא ע"י העטפם לפסימן המעשה יש בחעטך התואנה כת' גדרל להיבאו לבח' הלמד ד לשמה ולקיים המצוות לשמה כי ע' שיח' ציוניות שקדמתה לפרי (שהוא הבח' שלא לשמה) הוא בשלימות שבא לפסימן הטעה' יכול להתלבש בו פרוי הפניית Ach'כ (שהוא הבח' לשמה שהוא בודאי ציריך להיות בלילה ובמעשה בטאר'ל ללוומרים לא נאמר אלא לעוישיהם וכו') וכן ע' כמי ציריך הפנימית כך ציריך להיות לבוש החוץני ועל זה אמרו לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצוות (ג'כ' דיקא) שלא לשמה שטחן שלא לשמה בא ע"י לימוד והלקיט המעשה אם' 'בכח' שלא לשמה לא ציריך הפניית שאינו בא בא ע"ז לקיט המעשה כלל על זה נאמר כל העוסק על ציריך הפניית שאינו בא וכו' כי ע"י עטפ זה לא יכול לבא לצולם לבח' לשמה מאחר שעיקר הדבר שהוא קיט המעש' חסר לו אף' בחיצונית

(סב) הצדיקים ע"י עפקם בתורה מיהדרים ומקשרים דרכו שבמקרים חזא ומגנחים אותו לשושן הבעל לא"ס ב'ח וזה סוד ר' אמתית של דרכה כסוד ואהוי להם לטקס שער שהם בתני נכונות ובתי מדרשתם שלמדויהם טפשויות המקומות מנשימות ומיהדרון ומקשרין אותו בשמו הנורול ית' וזה המקום קונה קרוועה עצמית וכו' עיין פנים (שם בחדר, שי' יומא) (סג) איזוז כל העוסק בתורה לשם זוכה לדבריהם הרבי' כי כשמדבר הדרבירים של תורה' משם חיזותו בתחום הדיבור וו' לידכם בהדריבו הנקום שהוא הדיבור הראשון שבו נברא העולם (כי באורחות אටבורי עלמא) והדריבור הזה כלל דבריהם הרבי' שטמן יצאו כל האצלוות וכו' ונוק' רע אהיב איזה באת המקום אהבת אחים ויעמיד לדלא מתה'שין לעלטנן כי אם' בשעופן בבדרים חיצוניים מענייני עוזה' הווא ג'יך דרבוק בהשיות' ובהתורתו החק' אהוב את הבריות כנפשיו והוא סימן גדול כי מי שלומד תורה' לשם' אהוב את הבריות וכשאינו אהוב את הבריות כנפשיו והוא סימן גדול כי בודאי איינו לו מטר עדין לשמה ומלבשתו עונה נ' ד' איש משה עניין טרא כי מהצט שעיל' בטעה' נורול' על נולם לא זהה יכול להסתכל www.daat.ac.il

על הבהירות הנדרת וראת חסונינו יותר וזה הכל ע"פ התורה' שלמד לשם' זמיכרותו להיות אידיק כי מי שלומד תורה' לשם' בודאי אינו מחייב עצמו לכך כי אם רום בעינו כל יטיו שהחור' מכשרתו להיות צדיק. ואפשר י"כ באז' פעם להיות צדיק אך בודאי אינו מחייב עצמו לפחות כל ימי' וכו' זו'ש עד שהעבירות אבותיהם וקדושות הגנוין בהחור' הן רין דאורייתא ומיש לנו לומד תורה' לשם' אינו רוא' שם עצה בהחור' והתורה' אינה מבנרת לו העבירות מאחר שהוא לא משביל זה רק בשבי' שותוי וכחכלה צדיק להיות אחותROTרות רלתתא אבל כשלוטך לשם או התורה' מנלית לו פנימיות ועוצותיה ה'ך וכו' גונע' כמען הנבע' וזה סוף לתורתו יכול לחדר בתורה תמד בלי שם' נינעה וכו' גונע' אהודות אחד בכיב' ל' עם ה'ך' והחור' ואז' כר' הנבראים משותקקן' ורודפן ומתפרקין אללו כי כל דבר מקרב א"ע אל שרש' וכו' ובאמת עופ' שבתחלה בעת שמתהיל ללמוד בעורו גער אז קליפ' קדרה לפרי ומוכחה לדמד' קצת שלא' לשם' בשבי' שעדי' נק' רבי וכו' שליח ארוז' לעולם יומיק אדם וכו' שלא' לשמה' וכמו שפירשו התוספות שם א"ז אח'כ אחר של' ד' בכבר עד שנענש' למגן ובא לכלל איש אויז' ציריך לראות שיבא אל דפורי דהינו ויזן דאורייתא שייראה העבירות בתורה בכל מקום שלימוד וכו'. (שם בח' דושי מסכת אבות). (ס"ד) הבל נברא בדורו' בשארו'ל' ובתיב אשדר ברוא' לעשות ר'ל שענין גשא' לעשות וליהיות נגמר בין הולמות ע"י ישראל ויישראל כשבוקים בתורה' בדרתלו ורחלמו אויז' מתקנים ונומרם העשיה של' הועלות' וכמו שה'ך' לבש מלה הענות כביבול ע"י שנצמצם והלביש עד עיך' שיוכלו להשינו וביז' בננו העולות' בן ציריך האדם להיות בבח' ענוה בתכליות ואיז' יקנה חכמה היא דתורה' וויל' נ' לברווא עולות' וכמאר'ל אל תקרי עמי אלא עמי וכו' נמצא כשהאדם מדבר ד' ג' ומתבדק בו ית' הוא ג'ינ' תקון' ועשית העורות' ננ'ל' ומשפע להם היותם וכאלו הוא בורא' וויש' חבירים מקשיבים לקל' השם עני' שהמלאים חישקים לשטוף וחתחררים למי' שמדבר ד' ת' כי זהו היותם ונמר' בריאותם ננ'ל' וויש' עוד שכשרדים מקדש עצמו ומדבר בקדושת התורה' כרא' איז' א"ז' מן האין אשר נתقدس סביבו בהשפעת קדושה ישמע' קול קדושת התורה' ובכפי עורך נודル יכלתו לפרש המוקם ישawn' בו השכני' וכו' עיין' פנים (שם בהשפטו).

(ס) אמר אדרמייר מוה, דוב בער שיינן מורות שותורת נורשת בהן בן כה' אחת עם ה'ג' מורות של רחמים וכו' ע"ש מכאל כמה מהן בפרטות (קדושת לוי פ' כי תשא)

(ס') כמו שיש סחים נשימים כנ' יש סחים רותחים בתורה ה'ך' לרפיאות אבל זהו צרכן צדיק וחכם גדול לדעת איזה מם ואיזה עניין בתורה שבנו מרפא את האבר הזה וכמו שיש בממנים נשימים דהינו סחים שבונתרפא כל מני חילאים כנ' יש עניין בתחום' בשעופק בווע הענן או נטמא או נטמא שאר האברים ויש צדיקים שיזודעים עניין בתורה שבזה נטמא חולין הראש ובזה נתרפא שאר האברים ויש צדיקים שבזה נטפא כל מני הלאים ר' ול השואז'ל הש בראשו יעוף בתורה היינו בעניין שבינו נאמר לויות חז'ם להראץ וכו' עד החש בכל גנו צרך לעסוק בעניין זה שבתורה שעליינו נאמר לכל בשנו מדפא (שם בליקוטים) (סח) בתקלת הלימוד בשאדים מתחיל למדוד באזן לו מחשבות זרות של אהבה ויראה והתקפות היצזיות והוא משבר אזען המכ שבוט ע' טמאה אהבה ויראה וכו' אלו מזדקן וממלחב לעכירות הבורא שחוש אם יש אהבה ויראה

לגשטיות שהוא טעלאַד דשקראַ עולם הפסד מכל שכנ שיש לאחוב וליראַ מהבואר אַת' שכבי' אהבה ויראה ז' הוּא מעלהַד דפֿשׁוֹת וואָת התירה וההַתְּהִבּוֹת אשר בא מתחשבו זירות הוּא מכבַּי' הנציגות אשר נתפּוֹר בְּן העם שזו בה' רמתנות שסטַּרְוּ שדי אַת מות למשער'ה' בעשת מבחן תורה שעל זה גאנדר ליקחת מהנוֹ בָּארם היינוֹ שטפּוֹרוֹ לוֹ אַךְ לעבור את ה' באלו המרות דעתות שהם שקיים בְּדַם וְלֹרְתְּעֵירְדְּ מַהְכָּה נִכְּבַּדְּ יְהִי נֶגְלָל שטבר'ן קידראַת תורה אשר בחר בנ' מכל העם בְּלִימָר החירה ישאנָהנוֹ מהלהבָס ובעיריים אליה מתחשבות זירות שרם בְּחִי' מה שבות דעתם ואַהֲבָה ע' הלמוד נורכני מתחשבו ז' ואָז ענודתו בעלהַד דקשות נבעולם דגניז'י כי אַין לוֹ שום מתחשבות וזה מתחשבו ז'ים וגקייס ואַין במחשבת ר'תורה אשר היא נצחית וועלמאַד דקשות לבן מביבין אחר קידראַת תורה אשר נתן לנוֹ תורת אמת וח' עילַת נטע בתוכינוֹ כי בקידראַת תורה נפסקוּ ממן כל דפֿנִיות זירות ואַז בְּמַחְכָּת ר'תורה שהיא נצחית וועלמאַד דקשות שזו בְּהִי תורה אַתת וח' עולַת ז' (ש'כ' ש'כ' אַתיות דת תורה דם בח' אַירוט פֿנִיטִים אשר אין באָים בהעלמת ר'תורה בְּבַח' אוֹר טְקַפְּ וְזָהָה מובן שגַּם הַגּוֹיִלִים הַלְּבָנִים הַם נִכְּבַּדְּ בְּחִי' גַּעַלְמִים לְטַעַלְמִים מאותיות גַּנְּלִיטִים ומזה דעתם אָסּוֹר נגעה נִכְּבַּדְּ בְּחִי' ע' הגעה הַוָּא מְבָטְלָה ומפְצִיד בְּחִי' הלבנונית שזו אָותות הנעלמים ובקידראַת יְסֻף' מְתַגְּלָה אָדָר ותִּוְתְּהִלָּה לְמְתַגְּלָה מסדר ההשלשות דהינוֹ מכת' סוכב בְּבַח' אָר מְקַפְּתָּלָן שירת הַיּוֹם נכתבת אריה ע'ג לבינה ולבינה ע'ג אַר אַח בְּיַהְיָה בְּחִי הַתְּבִלּוֹת שְׂנִיגַּת יְהִדְתְּהִינְגְּ שְׂנִמְשָׁךְ בְּחִי' הַלְּבָנִונִית שזו אָותות הנעלמים שנחגלו בְּבַח' אַת ז'ג הַגּוֹיִלִים וע'ג ז'נוֹ אָז להשנה גַּדְולָה כְּמַאֲרוֹל ראתה שפְּחה על הַיּוֹם וכו' וע'ש תורה חדש מאתי' תצא כי לעתיד יהוה התגלות אַלְקָוֹת וננלה כבּוֹד ה' וכו' דהינוֹ ש'ה' הַנְּגָהָת מִבַּח' סְכַבְּ וַיְתַגֵּלְהָ בְּח' הַלְּבָנִונִית הַיּוֹם אָותות והגערת הס' הכליעים' לאותיות תורה דנגנִיס ווּהוּ תורה דרשה שאתי' תצא מאידי'יקא (ש'כ' ש'כ' הַשְּׁמַתָּה (ע) הַתְּוֹרָה שְׁבַע' פ' מְשֻׁתָּה לְפִי חַנְמִי הַיּוֹרָת שָׂוָה אָמַר בְּךָ וְהַתְּהִנָּה ת' הַלְּכָה הַוָּא לְפִי הַדּוֹרוֹת ע'ד ר'ש'י בְּסָסָה דְּהַבְּלִין בְּךָ וְז' פּוֹסֵק להנִיה ת'פְּלִין בענין אחר והאמת הוּא לכפי השדה שמתנהג הש'ית' עג'ם בין ה'לכה אם ההנהה הוּא בג'ה' או ה'ר'כה או ה'ר'כה כמאן דאמר זה ואם בתפאתה ה'לכה ב'ט'ך ד' עילַת זה או'ר'יל' הר' כבלוֹה ביט' אַחֲשָׁרוֹשָׁ כי היה קש' בעיניהם ל'קבּול דרב' ז' והשנתנה תורה ש'בַע' פ' כ'פִי ר'ץ'ן ה'צְדִיק ש'בְּכָל ד'וֹר ש'בַטְמָן ש'ן ש'תְּהִגְנִים בְּנָזְהָה ז' וע'פ'י ה'טָרָה שה'גּוֹלָם מֵת ה' בְּנָזְהָה ה'לְכָה בְּעַת ח'וֹתָה ש'בַע' פ' ר'ק' ב'מִי אַחֲשָׁרוֹשָׁ מְאַהֲבָת הַנְּסָעָדָה פְּעָלוֹ מְדָדְיוֹ אַסְמָתָה בְּצְדִיקָה ש'קִבְּלוּ ז'את עלי'יהם וכו' ע'ז'ע' (ע) ת'צָהָבָה ש'י' פְּדִים) וע'ג' נ'ם ב'פ' של' ד'יה' יש'יח' אַתָּם מש'ה וכו' וע'ג' ב'ל' ק'וֹתִים ר'ה' ש'יר'וּ לה' ש'יר' חדש ת'ת'לתו ב'ק'ה'ל ח'טְרָס' מ'בָאָר ש'ם ב'ת' ש'מ'אי' ה'יוֹם ט'מ'ת ה'דיַן' ו'ב'ה מ'ט'ד'ת ה'י'תָחַט' ו'ר'או' ה' ל' ש'ה'עוֹרִים צ'ירָק' ל'מְדוֹת ה'חַסְד' ל'ז'את ק'בּוֹע' ה'לְכָה כ'בַּה' כ'ד' ש'י'תָהַג' ה'עוֹרִים ב'מִדְת' ה'חַסְד' ו'בְּבִיאַת ה'גַּאֲלָה בְּבַבְּ'בַ' י'תְּגַלָּה מִדְת' ב'ש' כ'י אַין צ'ירָק' ה'עֲלֹם כ'בַּכ' ל'מוֹדָת ה'חַסְד' ו'דְּרִין' י'תְּהַפֵּק' ל'רוֹתָס' ו'וְהִיא' פְּעַק' ה'ר'כָה כ'בַש' ז'וֹש' תורה חדש' ט'מ'ת'א' ת'צָא כ'י ד'תוֹדָה ל'א' ש'ת'נָה אַךְ ה'פְּעַק' ה'ר'כָה י'ה' ה'כ'ב'ש' ש'ד'בְּרִים' כתובים ה'יוֹם ג'ב' בת'ורה ש'בַע' פ' כ'י ה'ז'יְקָר' כ'מו' ש'ה'גּוֹלָם צ'ירָק' ל'ה'ת'ה'ג' ב'ן ה'פְּעַק' ה'לְכָה נ'ב' ב'וֹ המ'ה' ו'נ'מ'זא' ש'ה'ע'ק'ר ת'ל' ב'בּוֹנִי י'שְׁרָאֵל כ'מו' ש'א'נוֹ פ'ס'ק'ן ה'כָא' ב'ן ה'ק'ב'ה' ב'בְּכָל' מ'ת'נָה'ג' ב'וֹ המ'ה' ע'ס' ב'ר'וֹת'� וכו' וע'ש ע'וד ה'ה' ש'נוֹ ח'כְמִים ב'ל'שׁוֹן' ח'מ'ש'נוֹ וכו' מ'בָאָר ש'ם ש'ת'וֹרָה ש'בַע' פ' נ'ק'רא'ת ת'ורה נ' מ'פְּנֵי ש'י'ש' כ'בְּה' אַז'מָה י'שְׁרָאֵלית ה'י'נוֹת' ה'ת'נָא'ים' ו'א'מוֹרָא'ים' ש'ל'נוֹ ו'ז'ה'כְמִים' ש'א'ח'כ' ב'כ'אָר' ו'ל'פְרִיש' ד'ת'ורה ש'ב'כ'ת' ב'ר'צ'נִים' ו'וּע'ת'ם' ו'א'פ' ש'ב'ש'מִים' א'ינוֹ ב'ן ה'בוֹנָה' ו'כ'מו' ש'ב'צ'ע'ז'נוֹ ב'ת'נוֹ' ש'ל' ע'כ'אָר' ש'יצ'א' ב'ת' ק'וֹל' וכו' ו'אמ'ר' ר' י'ה'וּשָׁן' א'ין' מ'ש'ג'ה' נ' ב'כ'ק' ו'כ'מו' כ'ן' הא'ד'ק'ים' ש'ב'ז'וֹן' ה'ז'ה'וֹ י'ש' ל'ה'ם' ז'בְּת' ה'ה'וֹ ל'ב'אָר' ד'ת'ורה ב'ר'צ'נִים' ו'א'ת' ש'ב'ש'מִים' א'ינוֹ ב'ן' ה'ס' מ'ה'גּוֹבְּנִים' ב'בְּכָל' ה'צ'וֹן' ש'ל' מ'עלָה' ל'ר'צ'נִים' ו'ב'יא'וֹת' א'ת' הת'ורה' ו'כ'נוֹ ב'ש'אָר' ד'בְּרִים' י'ש' לד'ה' מ'ת' ר'ח'ק' ה'רוֹדְן' ע'ל'ז'וֹן' מ'ג'וֹרָה ר'עה' ד'ז' ל'ב'וֹה' כ'י צ'רִיך' מ'וַיְלָר' י'ר'את' א'ל'ק'ם' ו'כ'נוֹ ה'ק'ב'ה' ג'נוֹר' ו'ע'ד'ק' מ'בָטְלָה' ו'ז'ה'פְּנִין' כ'ב'כ'וֹר' ר'צ'נִן' ה'עַלְיָן' ל'ר'צ'נִים' ו'כ'מו' ש'ש'ע'מ'ת' מ'א'ד'מוֹר' מ'ה' ד'ז'ב' ע'ל' ע'ל' מ'א'מ'ר' ה'ג'מ'ר' ב'ז'וֹן' ש'ז'ע'ז'ין' ר'צ'נִן' ש'ק'ומ' ה'י'נוֹ ש'ה'ם' ב'מ'ד'ר'ג'ה' ג'ר'וֹה' ש'ה'ם' ע'ז'וֹש'ים' ר'צ'וֹן' ח'ר'ש' ב'ה'ב'וֹרָא' י'ת' נ'ק' ב'נ'ם' ר'מ'ק'ום' כ'י ה'ב'ן' י'ש' ל'ה'כ'ה' ל'ע'ש'וֹת' ר'צ'וֹן' ה'ז'ש' ב'א'ב'וֹ ו'ה'פְּנִיך' ר'צ'וֹן' א'ב'וֹ ל'ר'צ'וֹן' ו'ל'א' ע'וד' א'ר'א' ש'י'ש' ל'א'ב'וֹ

זהה מוה שעושה רצין בנו ובומו ש אין עושין רצין רצינו של מופם הדינו שהם צדיקים אלא שאינם במדרגה גדרולה כי שיעשו רצון חדש בהבורה ית' או נק' עברים וכו' וכי שהוא במדרגה גדרולה הילדו א כמו משנה לפטל שיכל לעשות יתרהך רצון העליון כרונו הן בביור התורה הן בבר דרכך ורבנן כל דת ית' ייבי שס דרי המשניות יק' רבדות בשם טישה וכו' ובכל לימוד ולמד שטרומדין לרקען דעתית השיב' ס רזה הלוייך והה בה' תורה אומנתו וכו' עיין פנים וע"ש עד דה' תיקן ריה תשבי' תיצ' יב' מאכאר שס נב' עין אלו ואלו דברי אלקים הייש דהה ייש בחז' שאטם ליעד העשטע בדורותה הך' נמי' הבח' שרו אם הוא מעויר החמר או מעולם הגביה ובית היל ה' מאתה החער ולנק' ביה לקלוא וב' יש מתרת הנמרה לך' ביש לזרעה אבל ביטת צ'א לשי מדריגתני דבריו הם דאה' והנה היל' ראו שהעולם צוריך לדתנההה בחמד ושבנו, לרפק נב' היל' וב' ה' וכו' ועייש שברב א בשם רבינו חם שהшиб' רמשער'ה שכבר נדע לנו ה' ית' יבדני להירות בעי' הראת שבינו בדרורה הך' ע"ש עוד :

(ע"ג) אריזיל ח' באודט לזר ברישין ייב' חאוור ב' לשין עצמי א' מט. יצץ בי' ריק שבד עצמו יב' טאייטי בלשין רבי' מט' וצץ בו שבר' של' ב' וכו' וה' ייש עורדבר גודול לדתחבר בו וכו' והוא הלאכד מתק' הכב' יי' את ית' מה'ים מט' יי' דת' אה באיזה דבר הוא מתחבר א' ג' בדר' ה' יאה והמאט באיזיות הוא מתחבר א' ע' באיזיות התויה הך' ואיזיות התויה מקומות נבוחה ק' נחתוי בפרט איזיות דתביבן בס' העשויה ב' נק' ה' והוא בראונא של מעלה והוא חריק אלוק' ממעל וכו' ש בז' ח' ישאותיה הכח כרי' הטע' רוח ואיזיות הכח נישאות ישרא' אל אשר ישנות ישרא' האך איזון מפנ' לב' הלומד מתק' הכח המתובה נתיקנה איז' מדקן א'יע' באלק' אלקים והוא בא בפ' ז' אליך וכו' ונחרבר במדינת היל' גנס' ונתמך' נפשו בצד שב' ובציז'ו עיל' נט' שבוח' וכו' (שם ח' ב' פורט קירוש הרשונה) : (ע'ב) באורייתא ברא קוב' ג' עלמא ובכ' א' איזון נבראו בר' היל'יות והנה יש לתמונת איזיות טעם כטמיכר בספר הקמונה ייכחה' עיל' נט' בוציע' א' קדר ש א' הצע' טע' ס' ע' תטונת איזיות שטט' איזיות עליונות ב' נו' דוב' בעריש' זיל'וועט' נט' מאיר ז'ל' הא דריש' טע' ס' ע' תטונת איזיות שטט' איזיות עליונות ב' נו' ייז' היל' זיל'זט' נט' ואו רוא' הדבש'ת ה' ואית' ש' ב' ק' נ' ואית' א' ק' לעילא וק'ו'ן דתתא א'ע' שעוולמות של מעלה בעולם השבל' יבעורט הפלאכיס א' ש' ק' בו לא למעילה ולא למתה' ויד' ג' בדור' שיא' יש' ק' ב' התפשיט' אט' א'אמ' פיר' בשעהולמת יהא'יות עליינ'ים מתרשין' א' ג' בז' ח' נט' של האודט ומתרבש'ן ברביש' נט'ת' א'ו' נראית בת' ק' צ' וורי הנגע הארונות השבל' כדרמן' האיזיות בען האזמנ' שר' שבל' בדור' שטטעמ' א'ע' (הרב' בישבל' היל'ט' ד'א' כדריות' יוד' והוא' היל' הא' הטונת התפשיט'ת' ובן כירט' ב' ק' ק' ליל'ת טמוי' ונטמא' תומנת' א'ת' ית' הא' שבט' ק' היל' והאנט' ות' ש' יש' האירוט השבל' יד' ניל'ת היל' ג' נ' היל' א'ל' הא' ת' וו'ו' עמיוק וכו' עין' פנס' (שם קירושה ז'נ'ה) : (ע'ג) התויה היל' ג'וש' אלק'ות' ו' ג'ול'ם היל' רוש' תורה' ומי' שיש' ב' מודעת' קונו' ב'ר' למגוזא' ב'ר' דרב' שביעולם' איזיות היחידה' ו' ב'כל' תרי' ב'ז' ג' המל'ות' והשנתם התלבש'ת' נוגן' התויה' הרישמה' במרוגנות' התהונ'ת' היל' ר'יש' הת'ר'ה' ב'ז' תלוי' ב'נ'יה' של' קומת' דשכינה' ב'ב' (אור הא'יד' פ' ח' ש'יד') : (ע'ג) כ'א' ואחד' טישרא'ר יש' לו' ז'וד' באיזיות התויה' א'ס' ר'ש'ן' שברשע' ס' וכו' וכו' שהוא איש' משכ'יל' ; ב'ר' לד'ו'ע' א'ת' דת'יר' א'ז' כשרוצה להניע' את הרשע' היל' דודש' מט'ן עין' פנים' ומדבר' מעין' רישע'ת' וא' ש'רו'א דחו'ק' מהתויה' ואודרבא' שהוא משוקן' ב'כל'יות' ו'ב'ה' שהוא' דיש' דשע'ו' ו'מרחקי' מהתויה' ז'מורין' למיטה' ב'ן עיקר' א'ו'ו' טשוש' חיטוי' לט' נלה' ו'יש' דע' תר'יש' (דרשה' מטש' ב'נ'יל') א'ו' יש' ב'ל' חיטיא' וכו' ו'יש' להחרגנ' אה' אומ' וכו' עין' שדר'ז' (פ' ש'ט'וט') : (ע'ג) ש' ת' מה'נ'דר' ו'לה'יה' שאמר' א'ופן' עריך' הציק' ל'ז'ר' תורה' וכו' עין' תוכחה' א'ת' היל': (ע'ג) ש' ת' מה'נ'דר' ו'לה'יה' שאמר' ב'דרך' השתלשלות' התויה' מטבורה' לח'תלבש' ב'נ'ה'ז' ובאמת' א'ורייתא מה'במה' עילאה' נפקת' א'ז' מבינה' שם' למעל' מה'הו' ולט'על'ה מ'ה'ג'יב' המ'ז'ו'ות וכוכב' ס' שמילא ד'ך' השתלשלות' פנעה' ת'הלה' ב'ט'ול' מל'ה' ר'אש'ון' לכל' המ'ז'ו'ות' ו'ס'מ'ילא' נ'ת'ב'ר' מ'צ'יא'ת' ג'ג' ב'ה'ז'ו'ות' א'יכ'ת' התויה' ו'ז'את' הנ'ו'מת' ש'ירוד' ד'מ'ג'יב'ות' ו'או'יר'תא' ו'יש'ר'אל' חד' א' ג'ן' ו'ס'מ'ילא' א'ם' ה'ם' ד'ב'ק'ים' ב'ג'ל' ב'כ'ם' ו'ג'פ'ש' ו'ס'מ'לא' ק'ו'מ'ת' אל' ה'ג'ונ'ה' ק'ו'ג'ים' ב'ב'ה' ; ע'צ'ט' של' מ'ת' התויה' ה'ה'ז' מ'על'ת' נ'בו'ה' מ'פע'ת' ה'כ'וכ'ב'ים' ו'ז'ול'ות' ו'ב'ד'ות' ו'ב'ד'ות' ל'ש'ד'ו'ם' ב'צ'א'ם' י'ב' (ה'ז'וש' ר'פ'ח') : (ע'ג) מע'שי'ות' המ'ת'ב'ו'ים' ב'ת'ו'יה' נ'ז'ק' ו'ה'ו'ל'ק' ו'ע'ד'ין' לא פ'ק' ע'יש' ל'כ'א' ; ואחד' מ'יש'ר'אל' ב'ה' ; ע'ש'ו' ו'ל'ב' וכו' ; ו'ז'את' ח'ו'ת' האודט' ו'כ'ו' ; ו'ת'קן' מ'לא' ק'ו'מ'ת' ל'כ'תי' י'ל'ב'ן' ש'רו' ו'ע'ש'ו' ו'ב'ל'ק' ו'ב'ר'ע'ס' ו'כ'ר'ו'מ'ת' פ'ר'ש' מ'ע'שי'ות' המ'ת'ב'ו'ים' ב'ת'ו'יה' ה'יל' (ה'יל') ; ש' ר' ה'ש' ר'ים' ו'ז'וד' ב'ג'ה'ה' מ'ק' מ'ות'

מקומית בדבורי ז"ל : (עה) תורתינו ה' היא אטליותא דקוב"ה כי כמה ציורופי שמות רומיות צבעונם וגינויים בתחום מראשי תיבות ואדם השלם בתיקון מודתו והוילך בתומו באמונה יכול לעשות לו רמז בתורה א"י משלשה או ארבעה תיבות בפני עצמן רואה בהן ענין חדש לפי עבדותנו כי התורה מנילה מגילה ניתנה לנו והגמ שעהני שלפנינו ושלאהריו איננו נונע ומדבר מחרמו שהודש לעצמו רשי לעשות צירופים לערך תבוגתו ובלבך שיבוכן את לבו לשיטם לבתי נפות מדריך הבליך ולא להגנת עצמו כלום וכו' וכ"א מישראל כמי עבדתו והחקשורתו אל אותו חותרה ככה נצפרים צ רופים שונים זה מהה וכו' ועוד נפלאות מעין צירופי אותיה . - אש"ר ויבות או ס"ת וענין אותן בת' דבריאשת שהוא גדרה וכו' (דריש לר"ה) :

(עת) דבי-עבה של האדם היא נשמעתו והוא חלק מהשכני' כב כל תורה או וזה הקב"ה נב' . א' כשהאדם מחבר מחשבתו ושכלו הטוב בענייני דאריותה זה נק' מivid קוב"ה ושכניתי דרך כלל והעיר ושורש ליהיר הוא האמונה בשארם נתן האמון' אחותית בדבר אז עושר רושם במחשבת אבנים זולת האמונה אינו עושה כלום ז"ש והאמין בה' יוחשנה לו צדק' (עין פנימ' וסדר לאברהם פ' ל"ך ל') (פ) קוב"ה ואורייתא וישראל איןן חד וישראל איןן גוף תורה וידוע כי באורייתא ברא קוב"ה עליכא ואין לך דבר בעולם בלתי אותיות התורה המכין אותו וכו' ואם היה האדם זוכה ומשניה בשעת לימוד התור' איך הוא מדבר אותיות התורה שביהם נברא העולם רק לות וברקים למען הה' יראה הה' על פניו לבתי יהטא מילא' ה' הר' וփחד נפל עלי' ובקלות וברקים עלי' יופיע שלא יחתה ח' . כי איך הוא אפשרות הענן להטוא בהגה וזה ענן הבית קול שיוציא בכל יום וכו' הינו האותיות התורה שבכל אדם הם מכירין ומוכרין אותו' בכל יום וכו' (פ"י הארץ פ' בהעלותך) (פא) כל שכל בשמשכילד ומשיג בשכלו איזה משיכל הרי השכל חוכם את דמו של כל ומקיפו בשכלו והמושכל נתפס ומוקף ומלבוש כת' השכל שששין והשכל נס השכל מלובש בשיכל בשעה שימושינו ותיפסו בשכלו דרך משל בשארם מבין ומשיג איזה הלהכה ממשנה או בגמרא לאשרה על בוריה הרי שבלו חופט ומקופ' אתה ונשכלו מלובש בת' באותה שעה ורנה הלכ' ז' ה' היא חכמתו ורצונו של הקב"ה וכו' נמצוא בשארם יודע ומשיג בשכלו פס' הלכ' העז' במשנה או גמרא או פסוקים הרי זה משיג וחוכם ומקייף בשכלו רצונו והבטו של הקב'ה דלית מהשנה תפיסא' ב' כל ולא ברכינו והבטו כי אם בהחלבותם בהלכות הערכות לפניו ונם שבל' של האדם מלובש בהן ורויא' יחד נפל' לא שאי' יהוד כמותו ולא עברנו נמצוא כל בנטימות להיות לאחדים ומיהדים ממש מכל צד ופני' ואות מעלה יה' ר' גהולה ונפל' לאן קע' אשר במצוות רידע התור' והשנת' על כל המצוות מעשיות ואפי' על מצויות תלמוד תורה' שבדיבור כי ע' ב' כל המצוות שבדיבור ובעש' הקב'ה מלביש את הנפש ומקופ' אוור ה' מראש' ועד רגלה . ובידועה התור' מ'בד' לשיכל' מלובש בחכמת ה' הנה נס החכמת ה' בקרבו מה שהשכל משיג ותופס בשכלו מה שאפשר לו לתפס ולהשיג מידיעת התורה והשגנה בתוכנו והשיגנו בפרק' ז' ולפ' שבידיעת התורה מלובשת בנפש האדם ושכלו ומוקפת בתוכנו לנקי'ת לשם לחם ומזון הנפש כי כמו שהדרה הגשמי זין את ה' נס' כשמכיסו בתוכו וקרבו ממש ונח'ק שם נדר ויחם דם ובשר' כבשו ויאוי' יה' ויתקיים נס' בידע'ת התורה והשגנה בנפש האדם לשילומדה היטב בעין' שכנו עד שנתקפה בשכלו ומתחודה עמו והוא לאחדים עשה מזון להנפש וחווים בקרבה מה החיים א'ס' ב'ה המלובשת בהכמתו והורתו שבקב'ה ז"ש ותורתך בתוך מ' ע' ז' בעין' חיים וכו' שלכובשי הנשומות בגין עדן הן המצוות וההתירה הוא המזון לנשומות שעסוק בעוה'ז' בתורה לשמה וכו' לישמה היינו לקשר' נפשו לה' ע' השנת' התורה איש כמי שכנו וכו' (ליקוטי אמרים תניא ח' א' פרק ה') מי שאפשר לו יעסוק בתורה וועסוק בדברים בטלים אין ב' הקלו מועל לנפשו לטהרה ולוכבה רק עונשים המרים שמעוניינים על ביטול תורה בפרטיות בלבד עונש הכללי לכל ביטול מצוות עשה בהחת עגל'ת בגיהנם של שלג וכו' וכן העוסק בחבכות חיצניות של העכו'ם בכלל דברים בטלים יחשב לעין' עון ביטול תורה ולא עוד אלא שבדברים בטלים אינו מלביש ומטה' רק המרות שבנפשו וכו' ולא בה' ה' שבפשו מאחר שהם דברי שנות ובורות שמן השופים ועמי הארץ יוכין לדבר כן משא'ב' בחכמתו ה' ג' הוא מלך שומטא בה' ה' שبنכשו האלהיות וכו' א'ב' עושה אותן קודום לחותה בהן דהיינו כדי להתרנס מהן ביריה לעבד את ה' או שיודיע' להשתמש בהן לעבודת

לעבותה ה' או לריתויו וכו' (ארק ח ת עיין יראת אות ש') : (ז) כל התהבות ה' פראי המשכנת פנימיות רצון העליון עצמו שכן עליה ב'צונו יה' שרבי' וזה מותר או בשיר או פטור או כי' או להיפוך וכן כל צדוקי' אותיות תנ'ב'ן ה' המשכת רצונו וחכמו' התייחדה בא'ס' ב'ה בתכלית הייחוד שהוא גנני' ולא בהסתור פנים כלל וכל בנפש האלהית ולבושיה הפנימיים שה' מחשבת' ודריבור' בא'ות' שעיה שארם עיסוק בדברי תורה ררי' נס הנפש ולבוש' אלו טויחדים ממש בא'ס' ב'ה בא'ותה שעיה בתכלית ה' חור' ב'יחוד דיברו' ומחשבתו של הקב'ה במוחתו ועצמותו וכו' ולא עוד אלא שישב' בית' שאת יותר עז' מיתוד או ר' א'ס' ב'ה בעולמות עליונים מאחר שרצון העליון ב'גלו' מטש' בנפש ולבוש' העוסקים בתורה' שה' הוא חווית החור' עץ' וב'ל העולמית העליונים מקבלים חיים טאות וחיות הנשך מהתק' מכו'ם והיא רצונו יה' ברכבת' כולם בתבונה עשית' וא'כ' החכמה שה'יא ה'ח'ו' לפעל' מכו'ם והיא רצונו יה' הנ'ק' סובב' כל עלט'ן שה' א' ב'ה' מה שאנו יכול להתהלך בתוך' עלט'ן ר'ק מה' ומואר לפעל' ב'ב'ה' מקית והוא ה'א המתלבשת בנפש ולבושים הם ב'ב'ה' ג'לו' מטש' בשעופקם ב'ד' ח' וא'ג' ד'אי'ו לא' ח'ו' וכו' (טש'ום הב' יוביל לסוכל מושם דלא ח'י משא'ב' בעלינו'ם) ובזה יונן למ' גדרה טאל' מעלה העוסק בתורה' יותר מל' המצוות וא'פ' מתחפה' שה'יא יחיד עדינות עליונים (וה' ר'מי' שא'ן תירחו' א'יטנו' ציריך' להפסיק ה'ינו' מאחר דמבעס' וטבל' בלאו' ה'כ') וכו' יכול' המשיכ' להטש'ן לעלו' יראה גדולה בעת' עסוקו' ב'ש'יח'ב'ון' א'ש' שנש'ו' לדבושה שבמוחו' ומי' מוחדים מטש' בתכל' ח' ה'יחוד' ב'רצון' העליון' וא'ר' א'ס' ב'ה' מטש' המתגל' ב'ה' מה' של'ל' ה'על'ו'ים ותחת'ו'ם כ'לא' חשבי' קמי' וכ'א'ין' וא'ס' מטש' עז' שא'נו' מחלב' בתוכ' מטש' אל' סובב' כל' עלט'ן ב'ב'ה' מקיף' לה'ח'ו'ם עיקר' חווית' ר'ק' א'ז'ה' האה' מתלבשת בתיכ' מה' ש'יכ'ו'ן לשוב' של'א יתבטלו' ב'מציאות' לנ'ר' וכו' (ויל' יראה' גדרה' ז'ו' א'מר' וא' אין' ח'ב'ה' א'ן יראה' וה'ח'ו' נ'ק'את' א'צ'לה' ת'יע'א' לה'ח'ת'א' וכו' (פרק' ב'נ') (ז') ע'ק'ת' ר'ה' נס' ב'ל'ש'ון' קרי'ה' קורא' ב'ח'ו' פ'ירוש' שע'י' ע'ק'ת' ת'ורה' קורא' לה'ק'ב'ה' לב'א' אל'יו' כ'ב'כ'ל' כ'א'ר'ם' הק'ו'ר'א' ל'ח'ב'ר'ו' ש'יב'א' אל'יו' ו'כ'ב'ן' ק'ט'ן' הק'ו'ר'א' ל'א'ב'ו' ל'ה'ו'ת'ו'ה' ע'מו' ב'צ'ו'ת'ה' ה'ר'א' ו'ל'פ'ר'ד' ס'פ'נו' ו'ל'יש'א' י'ה'ר'י' ח'ו' ז'ו'ש' ק'ר'וב' ה' ד'כ'ל' ק'ו'א'ו' ל'ל' א'ש' י'ק'ר'או'ו' ב'א'מ'ת' ו'א'נ' א'ת' אל'א' ח'ו'ה' וכו' (פרק' ל'ז') (פ'ה' מה' ש'ע'ק'ר' ה'ה'כ'נ'ה' ל'ש'ט' ל'ע'כ' ה'יא' ב'ת'ח'ל'ת' ה'ל'י'ט'ד' ב'מו' ב'ג'נ'ט' ו'ס'ע'י' ת'יר' ש'צ'י'ב'ן' ל'ש'ה' ל'ע'כ' ו'דו'י' ש'יא'א'ד' ב'ת'ח'ל'ת' ה'כ'מ'ב'ה' ה'ר'י'נ' כ'ו'ה'ב' ל'ש'ט' ק'דו'ש'ת' ס'ת' א'ו' ל'ש'מו' ו'ל'ש'מו' וכו' ו'ע'ין' ע'ז' פ'ר'ק' ט' ו'פ'ר'ק' ט' מ'ע'ג' נ' ל'ימ'ד' ל'ש'ב'ה' ו'ע'ג'ן' ת'ל'מו' של'א' ל'ש'ת'ה' ר'ק'ב'ש'ב'ל' ש'יה' ה'ת' ו'ע'ג'ן' ה'ל'ו'מ' ס'ת'ה' וכו' ו'ע'ג'ן' מ'ת'ק' ש'ל'א' ל'ש'מו' ב'א' לש'מ'ה' וכו' ו'ע'ין' י'רא'ה' וכו' א'ית' ש'ד'ט' ש'טה'

(ט) היכלא' עילאה' דק'יב'ה' שהוא יו'ש'ב' שם' בקביעות' ובתהיידות' ה'א' ת'ורה' ד'י'ק'א' וכו' ע'ין' פ'נ'ס' ו'ה'נ'ה' ק'ו'ר'א' ב'ת'ורה' מא'ש' ב'ה'ז'ב'ה' של'ל' ש'כ'ל'ו' מ'ת'י'ש'ב' ב'ה'ב'מה' בא'ות'ו'ת' ת'ורה' הר'י' ז'ה' כ'מ'ש'ל' א'ש' ה'ז'ב'ה' ש'ה'כ'ל' המ'ל'ק' ש'ה'כ'ל' המ'ל'ק' מ'ק'פו' מ'כ'ל' א'ז' מ'ל'ע'ל'ה' ו'צ'ט'ח' וכו' וכ'ש'ק'ב' י'ו'ש'ב' ו'ש'ו'נה' ב'ג'נ'דו' (כ'מ'א'רו' ז'ל' פ'ס'וק' א'ת' ה' הא'מ'ר'ת' הו'ם' הא'ט'ר'ת' ד'י'ס'א' וכו') הר'י' הא'ד'ם' ע'ם' ה'ק'ב'ה' י'ו'ש'ב' י'ה'ל'א' ע'יל'א' ע'יר'ה' ד'א'ר'ו'ת'א' מ'ל'ק'פ' כ'ב'כ'ל' ש'נ'ו'מ' מ'כ'ל' צ'ר' ל'ז'ה' כ'מו' ל'ז'ה' ב'ה'ש'ו'ה' א'ח'ת' וכו' ו'או'ז' נ'ק'רא'ים' י'ש'ר'א'ל' א'ח'ם' ו'רו'ע'ים' מ'ט'ש' לה'ק'ב'ה' וכו' ר'ש' ב'א'ופ'ן' ש'י'ה'ה' ע'ס' ה'ת'ורה' ש'ל'ה'ם' נ'ז' ב'ב'ק'ב'ו'ת' ד'י'ק'א' וכו' ו'ג'ם' ש'ק'י'ים' ב'כ'ל' ל'ב'כ'ך' ת'ח'ל'ה' ש'ה'ר'י' הא'ו'ט'ר' א'ז' ל'ז' א'ל'א' ת'ורה' וכו' ע'ין' פ'נ'ס' (ס'פ'ד' ה'ז'ב' ז'ל' מ'ל'א'ר' ש'ע'ר' ה'ק' ש' ד'ה' ו'ה'י' הד'ב'ר'ים' וכו') (ט') י'ק'ב' ע'ת'ים' ל'ת'ורה' מ'ק'ר'א' מ'ש'נ'ה' ו'ג'ר'א' א'כ' י'כ'ל' ו'א'ז' ל'אי' א'ט'ר' ת'ה'ל'ים' ו'מ'ע'דר'ו'ת' ו'ש'ע'ר' צ'ו'ן' ב'ש'פ'ו'ת' ה'ס'פ'ר' ל'ל'מו'ר' ב'ו' א'ס' ב'ל'רו'ת'ו' י'א'ט'ר' ה'ג'נ'י' ר'ז'ה' ל'ל'מו' ב'ד'י' ש'ב'יא'נ'י' ת'ה'ל'מו' ל'יד'י' מ'ע'ש'ה' ו'ל'יד'י' מ'דו'ת' י'ש'רו'ת' ו'ל'יר'י' י'ד'יע'ת' ת'ורה' ו'ה'ר'י' ע'ו'ש'ה' ל'ש'ם' י'א'מ'ר' ב'א'מ'צ'ע'ן' ה'ל'י'מו'ד' ה'ז'ב'א'ו' ש'ב'ה' י'ז'ו'ע'י' ל'מו'ט'ב' ו'כ'ל' ב'ע'ם' ש'ה'צ'ר' מ'ס'ת'י' ל'ס'ת'ים' ב'ע'ג'ן' ו'ל'ק'ג'ר' ב'ל'יא'ז'ר' מ'ה'ת' ע'יפ'ו'ת' א'ז' ח'ר'ז'ן' ה'ג'נ'טו' א'ז' ח'ב'ת' ש'ה'ת' ה'ל'ד'ל'ים' י'ג'ע'ר' ב'ג'י'ה' ו'ו'ת'ג'ב' ע'ל'יו' מ'א'ד' ו'יש'ב' ט'ב'ע' ו'ו'ל'ט'ו' י'ו'ת' ט'ה'ג'נו' ו'ג'כ'ה' ע'ד' ש'י'ג'ע'ן' ו'בו'ה' מ'ש'ב'ר' ה'ק'ל'פ'ו'ת' ו'ה'ח'ז'ו'נ'ים' ו'מ'כ'ר'ו'ן' ל'ז' א'פ' ע'ל' ב'ר'יח'ו'ת' ו'מ'ת'ה' ב'ד'י' ש'ט'ו'ם' ו'מ'ת'ה' ב'ג' כ'י' ה'ל'ו'מ' ב'ת'נ'כ' ו'מ'ש'נ'ה' ו'ג'מ'רו' ו'פ'ס'ק'ם' ש'ה'ו'א' ב'כ'ח' ו'ב'ק'ו'ל' ו'ג'ע'מ'ו'ת' ה'ק'ל' ב'ל' ש'ו'ס' מ'ח'ש'ב'ה' ז'ה' ו'ב'ג'ע'נו' ד'ג'ו'ג' פ'ט'ז' ו'ז'כ'ר'ג' ד'ג'ש'ג' ו'ת'ח'ד' ה'ש'ב'ל' ו'מ'ש'ב' ה'ק'ל'ב' ח' ו'ה'ג'נ'י' מ'כ'ל'

וכל (הנוגנות הרוב דצידק וכו' מוה' שמעלקא זיל בס' דברי שמואל) (פח) ידוע אין שבחרחה היה בח' שבירת כלים ואח' בחתקנו ע' קבלת ההורחה וכו' וזה בשוחחה רתורה וחץ על פני תורם סית' כלים ובסוף דהורה משה לעני כל ישראל ר'ת כלים וושארו'ל במעשה אשרך כלים שנגננת בטומאה ויצאת בטמירה כי בהחללה היו בעולם השבירה ואח' ב' באו בעולם דחיקון (כਬיר' צדק פ' בראשית) (פח) שמעתי בשם הנזיד זיל כי בחורה יש פשטוות ופנימיות וכן מיות דפנימיות בה' נשבה לנשמה וזה פנים בפנים דבר ה' עטנס וכמי שבן אדם מהפחס עצמו מן החומריות בן נחללה לו התורה וז' לשמש שם אזהול בהם ממש זיל בשאהול שבא הנזיד איזו רואה רק פשטוות התורה וכיישווצא מן החומר או נחללה לו פנימיות הדורה ונשוווצא עוד יותר או נחללה לו כנימיות דפנימיות זהו והוא כחנן יוצא מהיחסו וכו' (פ' הרומה) (צ') האותיות ה' והנקודות והטעמים של הדורה ה' הם אורות קדושים עלינו רוחנים והם אחותות גמור ר'ק שכחיזיניות גראה כנברדים אית' באות מעין זיש' ואורייתא גולא חד ה' הוא כי בפנימיות הוא נולא אחד אחדרות גמור וכו' (פ' ויקה) (צ'א) כל מה שעארם משבר ביז'ת כח החומריות שלו זוכה להשיג ביזור פנימיות התורה זיש' כי המזיה וכו' לא נפלאת ה' ממר' זיל אה שיש בה נסתרות ופנימיות הרבה' אעפ' ב' איזו מופלא וכוכב ר'ק מפק' שכת' החומר שלך מבדל אווך' כל השינוי וודא' זיל רוח' ה' היא ממר' כי התורה אינה רוחקה מפק' רק אתה מירתק פבנה וזה רק ע' מפק' זפכיד' של נשימות החומר ולבן' הרא' לשברנו ולהבעינו זיא' תגלו אך רין' זאורייתא כי הם סמנונים וקורובם אצלאן (פ' נצבים) (צ'ב) אל יפטר' אדם מהבריו אלא מתוך דבר הלכה כי צריך הארט לבל' לפסק מבדיקות הש"ה אם' רגע אחת רק להיות דבוק ומחבר לדש'ית' במחשבתו תמיד אך יש זמן שרשי לחיות נפרד ובטל' מבדיקות הש"ה ה' היא ע' התור' ה'ינו בשעופק בלימוד התורה' בעיון היטב וציריך לבור' ולרבנן ההלכ' ואז' כשמיין בהדליך' א'א להיות בבדיקות ר'ק שב咍ל' קודם התחלת הלימוד ציריך ל'יחיד קב' ז' ושכינה' בדיקות גדול ואח' ב' באמצע ההלכ' בעת עיינו ה' פטור מהבדיקות בג'ל' וזה אל יבש' אדם מהבריו ה'ינו מחייב העליין שאינו נפנד הארט מלויות דבוק בהברוא ה' אלא מתוך דבך הלבנה ה'ינו באמצעות דבר הלכה ננ'ל (שם בסופו בליקוטים) (צ'ג) כמו הארט השם שקוין אותו הוא החווית שלו וכו' כך בכיכל קוב' ח' אහעת באורייתא ה'ינו באותיות התורה וא'ב' הארט שמדר' באותיות התורה ה' ציריך לירא וליפחד מהברוא ה' שברא כל העולמות וכו' ובאותיות ה' ודרתורים הוא קורא להברוא ה' בודאי ציריך לירא וליפחד שען' שמן' שמדר' שאר' הדברים ה' ציריך לישב עצמו קודם שמעציא הדברים מפיו שע' י'חש'ית' מתעטף באורייתא נתחו' אותיות ה' וכו' (מעין החכמה פ' וארא'). (צ'ד) הראשון ציריך ארט ללמד גמרא ופריש' וחותמת ומפרישים כ'א' כפי' השנתו והפסוקים אתחיהם ומתח' י'לטוד ש'ע' או'ח' וציריך להתפלל להש'ית' שיבא על האמת כי חמאות נערום של הארט מסמ' עניין שלא ר'א האמת אה' שיבול לפלפל ולהגד' לאחרים דינ' אבל ה' בא' בעצמו שוכח ואינו מקיים באמת לנין ציריך הארט להחתרת מאר' על עונוחוי ולהתבודד עצמו קודם איר' ה' שאו' עת רצון לבכוה על גלות השכינה פעעים רבתה עד אין' חקר' ויבכה בדמעות ונם ביום לפעמים יתבחד' ואז' יראה בעצמו שיעמדו עונותיו ננד עניין' ויזכ'ר א'ף חתאותיו ועונותיו ופשעו' כהרים וגבעות אשר מעולם לא זכר' אותם אם' עשה כהה' כהה' יעשה לא פעם ולא שיתים ולא מה' פעים עד אשר ירחמו עליו מ' השמים ויתפלל להש'ית' שידריכ'ו בדור' וירחו' דרכו' שלא ביבלה חייו' ואז' הש'ית' ברחמי' ובדור' חסדי' יאיר עניין' באוד' חורתו ה' ויבן' וישכ'ל תוכן' הדרכ' לעשות ולקיים וכו' וכשילמוד גמור' או שאר' ספ'ים לא' יפסק כמו' שהזיהרו' ר'זיל' ויתפלל להש'ית' שלמור' תורה לשמה' ויעסוק בא מה' וביראה באיזה פפרי מוסד בכל' יום בראשית חכמה' ושל' ה' וחוכת הלבבות ולפעמים לימוד באימה' כמעט איזה כתבים מה'אי' זלה' ה' וכל' זה באימה' וביראה ופחר' ה' וכו' עיין' פנים' וציריך הארט לזכך' ולכט' עצמו מכל' חטא' ולז'ך' נשמו' וכו' ז' זאת הארט אם' זיכך' נשמו' כאשר אין' יצרו' הרע מסיתו' לשטחים והבלים כאשר בהחללה' ואז' יכול' ללמד בכל' פעם דכתבים והש'ית' יונרו' אם' יזכה' מה' שבחו' בדורשה' באמת' ובזמנים' שיפתחו' לו שער' החכמה' בכחאר' זלה' ה' אשר ר'א כן' כל' זמן' שלמלובש' בתאות' גונן' ובהכל' זאנן' שהלימוד' קשור לו' מאר' ח' ז' וציריך הארט' לונד' גונו' ונפשו' בלימוד' ננ'ל' בלימוד' הנגמרא' ותוספת' גם דברי אנדר' שבנכרא' דתמה' מיטוגים' מאר' לונד' נשפטו' וכו'

Ձבוי) (כהנוגות הצדיק וכו' מוה' אלימלך ז' ל' בתחילת ספר נועם אלימלך) (צ'ה) כשלילה ברצונו ית', לברו את העולם לדטיב לנבריאו עצם הקב"ה א"ע ולהיכן עצם א"ע שמעז' מפי Mori ז' ל' שעצם עצמו בתוך אותיות דתור' שבhem ברא העולם ואמר שהזוה הפנייש שאיז'ל בביבול ר'ל ע' כ' אthon יכול הקב"ה להיות בוה העולם והצדיק העיבך בתורה לשמה בקדושה הוא ממשין את הבורא ית' בתוך האותיות של התור' כמו בשעת הבריאה וכו' (נועם אלימלך פ' וירא) (צ'ו) ענן מתוק שלא דשמה בא לשמה וא' שהצדיק יוביל להעלות גם הלימוד של הלומד שלא לשמה וכו' עין צדיק אותן צ'ו (צ'ו) עשה תיריך קבע אמר מעט ועשה הרבה כי צדיק האדם לראות שניין לו איזה פעילה וחכמת לעובידת דברא מהלימוד שלמד וקבע הדברם בלבו ולא יהיה כמשפעה ולהזון כי מץ זעיר לו רוב הדברים והלימוד באם לא א' גי' לו ממנה שם תועלת ח' וכו' כי זה אינו כלום שלימוד האדים את הוראה רק ציין להיות שhortora תלמידיו רובי ה והרייך אשר יולד בה ימי' נב' ציון האדם כשלומד או מתפלל שקבע הוראה ההם למטה וקיורתם למטה' בטרישת החת ספה כבודו ית' וכו' וא' שאטרתו בוה העולם הוא דבר מועט אבל בעלות העליין הוא הרבה כי כמת אלפים עולמות מתקנים אחר הרביר שלומד כחנן וכו' גם כי נידע כי בכ' בא' אthon נבראו כל העילתי וע' כ' כשאדם מדבר איזה דבריהם בתיה או בתבלת וזהו מגען כל השולשת בוה כמשל השולשת שאם מגען בראשה האדר א' סבב שמעגן כל השולשת עד מקום שקוורה א' אם הוא רוחקה כמה פרטאות נ' בדריה יהה וכל זה צריך האדם לחשוב ולשבע בלבו כי הוא בריבונו מגען, כר' העילתי וכו' (גבותה ישראל פרק א' דרכות) (צ'ה) התיד' ה'ק הוא חותם הטל' למשל בשחרר' שליחת בני למחרקים ונוטן לי חותמי של מלק' כי שיבן מסתכל בחותמו של אביו הו'ם ביר' א' ג' באבו שהוא המליך נמצוא מהשיבו שהוא חותמו של בן קשור במחשבת המלך ווי' ז' נבר' המליך גם בבנו בך' הבירא ית' שלח איתנו למחרקים ונוטן לנו את תורה הוא חיבנו של מלך שלא נבעור על תורתו ומצעתו שלא נצא אותיות חותם נמצוא בשיאני דרכם ומקרדים עצמוני בתרותו ה'ק' שלא לעבור מזויזו ומחשבותינו תמיד לזרור בה ר'ך הכלך' דוא' אוריותה ושכיה דק' ה'ח' נמצוא חיותינו שהוא מחשבתו כביביל קשי' א'ץ' הבירא ית' א' הבירא ית' שהיא אב' לנוינו זבר בבנוי לטינה (תבאי הקדש דפס). (צ'ט) עיריך' האדם שיתהנה בעינוי בכל עת ורגע כללו ה'ז עומד בהר' סני' לקל' את התירה כי באדם ש'יך' עבר ועתיד אבל אצל ספה' למד' עריך' או' לבור מעמד' הר' סני' ובאל' דוא' ישראל' וע' כ' כשהאדם פותח איזה ספה' למד' עריך' או' לבור מעמד' הר' סני' ובאל' דוא' קיבל את התורה מפי הנבירה וא' בא עי' לדי' אימה' יראה כמו שניתנה התורה בorth' ובזע' שנאמך ויתרד כל העם אשר במתה וצ'יך' שיתה להאדם תריד' בכל ר'א'ח א'בריו דנק' מהנה כ' ש' ותיה מתאנך קדוש וגו' (אותה ישראל' פ' הצעא) (ק) איז'ל דינפטי' מהבריו אל' יסטד אלא מתוק דבר הלה' וטא' הלה' יתוד' ורביס הלה' רבביס פירוש כי שם של' שמיית הדורך הוא יוז'ק היוצא מ'ת' כי מלאכי ציה לך' והם ר'ת של' י'ר' ורביס הלה' ברבבים שהוא נ'כ' שם זה (שם בליקותים) (ק'א) כשאדם למד' תורה ומיצ' א' הדיבורois מפיו כ' ש' כי חיים הם למצויהם ודז'ל' למצויהם גפה והנה נס הנלה' מדיבורי' נקאים דבר נдол מאר כי קל' בהויה' וריבור בא'ר'ני ונעשה יתוד' וענני הנטלים מההו'ר' נקאים גופי תורה והם כל' להשראת או' א'ס דמאי' בתוכס וכשאדם מאמן' בונה ולומר דכשיות מהתורה וידעו שאנו חיטב עצים כי עסק התורה הוא דבר יקר מאר וזה נק' בה' את'ה' דהינו אותיות מלאף ועד תוי והא מוציאות הפת ועי' יאיר לו בנפשו וורו כי אה'ת'ה' תאר' נדי' וה' א'לקי דהינו כשמדרבק עצמו בפנימות או' א'ס ב'ח' השוכן בתוך הדיבור מעסק התור' עי' יינה חשב' יתהפנו כל החשיות מהשוכן לנהורא (ליקוטי תורה מהרב האנדי' כ' מהדור' ז' ל' מטהשרנאל' בליקותים) (ק'ב) עסק דתורה מפני טעם של כל המדרשות רעה בתמתקת הדין' בדורשון (שם' בתחלת הספר בדורשת זיין וע' ש' נס בשאר' הדרכות מהמה שצרכינן למד' בכל ימים הנ'ג' ומשניות' נמדא' ופסלים' עין יעקב וזה'ס וכו'). (ק'ג) מכיוון שהתורה שוכנת אצלו או' נס הקב'ה' ושבינתי' שוכנים אצלו' דקוב'ה' ואורייתא כולה חד' כשלומד דברי תנא שללה' כמותו ירמו להלכת האור'D גדרול' ורדרוש' והשפט' המהפטש בכל העולמות וע' נס' הלה' ע' של' הליכת האור'M מועלם לעולם וכו' (אי' הגנו' פ' בראשית) (קד') כשלומד תורה בספר ירוש' את מהשיבו ויעלה א'ע' בדרא'כיז'ת גדרול' בדבוק'ת

בדבויות עצום באלו הוא מعلوم דוחשנה נולא חד וכאלו האותיות והתיivot שמדובר יורדין מאת בני דמאנצ'ל העליון שהוא חוך אitem מעשת או רפשוט העליון של עולם ה dochsheva ונחכין ונכתבן בסוף לשונות ישונא קרייא ואנו עיין פנים והנה אורייתה וקובה'ה נולא חד ובנישעה שארם עופק כבורה הרוי הנפש ומחשבה ובכד הדיבור בברבי תורה מיהודה בכח באלהות נחכלה היהוד כחיד דיבונו וממחשבו של הקב'ה הבני במאחו' ועצמותו וסם ה' יכול רטכבל לדטהין עלי' ירא' גדו' בעסקו בחודה כשיתבון אין שופשו היא מיהודה כמוש בתכנית היהוד ברצון העליון שהוא הקב'ה הבני במאחו' (פ' חורבה) (קה) לימד האדם בן דבורה שמהפכת העשב בפה לדבש מהיק וכו' כד שכן וקי' האדם שיש לו נח עי' עסק החיר' לדבך בהבל היוציאטפו דמר למתוק ולהפוך מדרת הרין' גורחים עז' שהינן ביל העם מטחכו ורובי'ו' ו'ש נופת הטיפנה שחתותך בלה דבש וחלב התה לשונך כמו הדבר' שנחפץ מאבלה בפה לדבש ובמו' חלב שנדרף המאכל והדם לחבל בן רכל הוא חחת לשונך שעי' שעוסק בתורת בשפטינו ולשונו נמקין כל הרינים' כבושים וניפת צפם ונמייך חעניג' ותנאה להל' העשרות (פ' ואחתנן בשם שבט טיסטר) (ק') החור' בילה' שמותו של הקב'ה ועב' עסק התור' נס קרא בתורה פירוש קידא לרפכ' עי' עסק התורה וכו' ובכו' שהמנגען שרשיאלן מתגעגעם כל הענפים בן עי' עסק התור' ואונייה'ה וקידב'ה נולא חד והוא' ית' עיקרה ושורשא דבל' עלטן עי' דאי' שיתעדו'ו כלם רפודת שרשם ליראה את ה' וכו' (ב' האזינו) (קז) יודע מכל ספריו קודש כי בעוד ריצח לומוד חור' לשמה איז' עריך' קידם כל לסייע' חוקי וכו' עי' גדר' קידם הלמיד לפשפש במעשיהם ורעות השוב' וכן אחר הלימוד צר' לעשפש אם היה לו איזה פיט' ח'ו' בלימודו או איזה בונה אחרת שלא לשמה ח'ו' עריך' להרהר בתשובה על שלא היה ליט' זו בידין' ח'ו' ונמצא כל יט'ו בתשובה ובן בכר עשיית המציה גדי' ג'כ' לעשות השוב' פק' דם וגמ' אח'כ' בnal' (מאיר וישטש' פ' תרומות) ועין' בע' ויקח מבואר שם נ'כ' עניין' ז' ושהדר' הלבוד או החפיר' וכפי' נבנ' בו בינה' יתרה ומשיג' ביזור רותחות אלקותו' ח'ו' וידע' ביזור' גודל' כת' הבנ' ולפנ' צי' פנס וע'ו' עשה אח'כ' השוב' ביזור וכו' . (קח) יש סמנים לדביד' בכל דבר אם תורה וכשר הוא אם לא לסת' שנתנו ה' בדיעה ובין' מדרות טיריה שש בברבר דזה כי טהור הוא וכן להביך' ואיש בה' לא יבא לידי טיעות ח'ו' לדהיר' הא סר או לאסder את דמותו יכמו שפירש הר' החפיד' מולא'ישוב וצ'ק' בתפלת ר' נחניא' בן הקנה' שלא אכשל בדבר הלהבה שלרא אומר על טמא טהור וכו' הינו שההפלל' שלא יוכל' להוציא א דבר טעה מפ' וט' צא' שפתוח' שיטה' ח'ו' בברבר הלהב' ר'ס' ביבין' וייד' בדרדרם מה' דמה' וכATOR וכו' (פ' שטיגן) (קט) עי' שהאדם מדק' א'ע' באדרים' היבערדים' אותו לשיב' בתשובה שליט' עי' מדק' עצמו ומחשבתו ורותו' ונשתחו בא'ם ב'ה' וע'ז' מגילן' לו הלוות' בדורות' כל' ספקות' נכל' וכו' (ע' שופטס) (ק') התה' נקראת חבדה נזיה' שהחפוד' לו ית' גני' בחוב' (רשפ' אש' אה' נט') (קיא') יט' אל' א' הקפה' עלי' שעתנו דהינו עי' התבמד' ולטיד' שלא בחשיק' והיית' כ' נתקלקל' הזיכרין' ר'ק שאין' יכו' בה' אשם אם א'ן לו מדרכנה' יותר מזה א'ן יותר טוב' להגביר עצמו על' לימודו דהינו' שילב' ד בחביבה' וחשיק' ויטעום' טעם התור' כי טיב' ולא' שגבר' ליטודו' עלי'ו' (שם' אותן נד') (ק' ב' בתחלת' הלימוד' קודם' שיושב' עצמו' למד' ידק' עצמו' בפנויות' התורה' וחדדר' בא' דחשובי' וידא' ויחד' גנטשו' אויל' ה'ו' מאותן' שהח'ו' צועמת' עליהם' אל' רגנו' בו' וזו' כל' שיראת' החטא' קידמת' להחמת' וכו' הינו' שפוד' מהטא' קידם' שיתחיל' למד' החבת' התור' ד'ק' או' הכתה' מהתקימת וכו' וכן גדי' לדבק' עצמו' מחהלה' לשימות החכם' ה' בורות' שם' בחביב' שלוכד' ע'חדר' סאד' לדפסו' במתה רחוק' באדר' מן' רחכם' דן'ל בהו' ד'ק' שלוכד' דבריו' ואח' ב' ילמ' בטירה' לדבק' עצמו' בשירשו' בפנימיות' התור' ובשם' כל' יפראל' להמשיך' וללמוד' בתי' דעת' ורחב' ל'בד' בא' עילם' וכו' וזה בתי' הלמוד' ע' מ' למד' (עין' פנים' מספ' קינן' בדו' לדב' וללמוד' (שם' אוט' בא') (ק'י') במשנה תורה' כל' כל' דברי' מיסר' שביעו'ם' (שם' ק'ז) (קד') שני' אונשים' ה'ו' אוצר' הביעש' ט' הק' זצ'יל' לא' כוד' אמר' דבעש' ב' ה'ק' שבח' למדרוגה' עי' אפטרת' חרלים' ילא' אמר' עונץ' למדרוגה'

ע' ליפ' ר' נ' ח' (שם' ק'כ)

תפללה

הוּא מפְרִיד לְלֹא וְכֵן עַיִן פְּנִים בָּה לְהַפֵּס כִּי מִקְדָּשׁ הַלְּבָנָה
נוֹפֶךְ וְכוֹהוּמֶךְ תָּבִנָה לְלִבְנִים וְיַחֲטָאָבָה שְׂמָחָה בְּפָדִיבָּרוֹ כְּתָבָאָה מִדְבָּר (ה'ור' טורה פ' נח) :
(ל') פְּנֻעָמִים הַדָּס רַוְאָה נִסְתְּפָלֵל בְּמַתְלָכָות וְלֹא יָכוֹל שְׁלִיבָרְיוֹ כְּבָדִיס עַלְיוֹ וּרוֹבְעָ"שׁ זָלָ"הּ חַמְרָה
שְׂדָה-מְנִיעָה הַמְכַלֵּל עַל זֶה תָּל מְתַלְכִּי לְעֵמֶק זָקָנָה שְׁלִיבָרְיוֹ כְּבָדִיס עַלְיוֹ כְּזַקְנָה וּשְׁוֹרֵק הַכְּבָדִיסות בָּהּ
מִיסְדָּד בְּעַפְרָה כְּבָדִיס שְׂדָה-סְדָה וּכְוֹ' וּזְהַעַן וְלֹא מִתְלָקְמָה עַמְקָה נִכְנָה כְּבָדִיס
בְּסְמָתְמָלֵל נִסְתְּפָלֵל בְּכָמָחָה הַזְּהָרָה קָעָן וְלֹא מִתְלָקְמָה פְּרִוּס נִסְתְּפָלְסָבוֹת כְּמַמְלָל
בָּן כְּקָטָן טְוַעַנְקָה הַלְּבָנָה וְזָוִיךְ חַבְיוֹן הַלְּבָנָה כְּדִי טְוַיְלָה הַלְּבָנָה מִמְּלָאָה
זָהָר חַמְדָה קָוֵל בְּמִיטָּה סְקוּרִין סְוִוִּינְגָלָל טְרוּעָה כְּסָכוֹם לְמַטָּה וּוּמָהָה תָּהָרָה שְׁמַמְלָה וּוּמָהָה כָּל
כְּפָסְוָלָק נְלִילָה וְהַזְּלָקָה גַּדְלָה חַיִּים רַוְאָה כְּנָקָדָה מִתְחַזֵּלָה נִסְתְּפָלְלָה כְּוֹה שְׁקָתְלָסָבוֹת וּוּמָהָה כָּל
יָכוֹל נִסְתְּפָלֵל כָּבָדָה-מְנִיעָה וּזְהַעַן צְמָמָלָק הַלְּבָנָה מַעַלְיךָ וְזָוִיךְ לְבָנָה שְׁקָתְלָסָבוֹת
גַּתְלָנָנוּ בְּצָמוֹן הַלְּבָנָה צְוָוָתָה זָהָר עַבְרִיס שְׁקָה-יְהוָה מִמְפָלֵל בְּכָוָה סְלָגָה סְסָמָן מְרוּמוֹ צָל קְבָבָה גַּדְלָה
פְּנִי וְעַיִזְרָה מִתְמַלֵּל נִסְתְּפָלֵל בְּחַמְקָה וְסְטַלְכָבָוֹת וּכְוֹ' (פ' עַקְבָּד) (לֶה) יְתִי בְּנֵי מִיעִן הַקָּבָה וּזְהַעַן
מִלְמָתָה שְׁדִיבָר דִּיזְוָרִים נִמְעוֹרָר בָּוּ הַקָּבָה וְסִיכָמָת הַקָּבָה עַלְמָה-בָּבָשׂ וּוּמָהָה כָּל
וּרְאֵתָנָה גַּתְלָנָה צְוָוָתָה מַיִוְתָה פְּנִים בְּנָעָמָרָה וּכְוֹ' שְׁדִיבָר דִּיזְוָרִים נִקְרָאִים עַמְרָה-טְמַבְּבָנִים הַלְּבָנָה
וְכְסָמְדָר בְּכָל כָּחוֹן מַיִוְתָה כְּלֹו בְּדִיזְוָרִים וְכְסָמְדָר נְלִילָה בְּגַתְלָיָה לְמַהְמָה וּוּמָהָה כָּל
מִסְהָרָה-מִתְּפָנָה כָּלוּ לְיוֹתָה כְּיַיְתָבָל כְּבָה-הַמּוֹמֵר וְלֹא יְהַעֲרָה כְּלֹמְדוֹתָה וּכְוֹ'
וְכָל חַמְסָה יְהָזָק לְזָהָר (פְּסִירְפְּצִירִים) (לֶה) פְּגָמִים יְכוֹל יוֹמָר שְׁתָפָלְקָה בְּמִסְרָרוֹת גַּדְלָה

(נ') רמי' נמדס נטעות כל המנות רך סקינס לפקב'ס מעוג תני' כי אקז'ס מניה סירס צל כל השעולמות מהן קז' וכל קמלטס חיס' נטעות לה דברי הדרס ויחיר הדרס גלנו מס חי' נז'ס וטפל טבאים מעוג מל' אקז'ס נכל' כתולעתו ואל' ייחר שמחמתה סכלתו פון לסק'ס מעוג. תלג' מזרען כו' יט' שוכן קח דכת' וטפל רוח וכטיגונ כו' דבר נдол' לה' החענג על' נעריך' ינטות כנ' קמליות רך נטיג' זה' ואטלה'ל' דהאקס'ס מנענע ברמהטו כמכל' לה'ס. במנגעת ה'ת הכל' טיקב'ל' יומר נכיכיל' וכו' וכטאק'ס'ס צורה' געל' קדיבורים לו' נוכ' געל' ריזוט' טבל'

לידם ירלה גדרהן מעד סלעיו יוזען קינן כו' ולייט' רומה ווילו שומע כי נצבען כד קגטמען
וז"ס חכרי למלך שמאלסן הוווטו בינוין כך טיסיס בגוף צימט טל סקבי"ס כי מיריך לאחספלו כל
כחו עד טיזופטן מוגטמעו וסחכה מענערו רוק סכל בגטי"ת כל עשת מהטאכזויו יקל בו ולמ' יטה
זוכר כל במלל בכוונת דה' כו' זוכר בצעלו ובל' זה כו' ברגע להט' וכו' (פס' בלאקניט)
(ט) יטמן מסיכלו קולי כייל נקייל פדיביז'ור וויריך לאחספלו ריק בנטניל טיציאן הות'
קדיביז'ור נו' יט' וככמפהלך הוווטו כל קמטמורוות מ"ז מטל חותם קמנל שוטט הוווטו
בן כפר הטע'י טליינו היגון לבוך לפני קמנל מניין הוווטו כל קמטמורוות טאנמל יט' נו' גינענווען
על סהומס וממארן הוווטו אל קמנל כדי טיסיס לה סמאל תענג מאךך סקבי"ס מגגען חתר
קדיביז'ור וויס יטמאש מסיכלו קולי דטיעו מוממתה פדיביז'ור (פס) : (מס) היט הני לוי מי לוי
כי ליריך נטפלת לסיות כמו מופטן מבקטמיות וו"ס היט הני לי ר'ל גזמן טהני מופטן
מקטמיות ווילן הני מרגניט גמליהיט נטעו'ז' כל' וכו' צוולדהי הין לי צוס פתח ממו'ז' כי
היעזה מ"ז יקרכ' היל בעזויי מופטן מוה קעולס וחס מי לי ר'ל ח'זקה מ"ז יכון לי חכל סטהילוי
לעטמי ר'ל כטהילוי חוטב הנעמי לדרן יט גמליהוות זו בטולס. הו' גדרהן חיני מתחכ' נכלוס וו"ס
ממה הני ר'ל מ"ז הני חסז' ומבה עטודתי החזבב לאפנוי יט' כי הו' יונגען חותמי מהטאכזות זורת
וסדריעי כמו טהילוי גאנטו'ז' טטיקר גראטט טלאס לענדז'ק וסרי' ליז' חני יכול לטבעד עטודוי מירמאט
כ'ז' במלכטנישס הוומי (פס' גדרויס על טגדות ר'ז'ו') (מלה) נטמפהל בכוונת הו' סקבי'ס מטפל
בגווולס

טרכז

ד

תפללה

הסידר

כל

